Prijs: 120.000 rupiah

The Bali Journal

www.zamigos.nl

4 - 14 november 2005

CULINAIR

Elke dag wordt er een eetgelegenheid beoordeeld naar prijs, ambiance, kwaliteit en bediening.
Hierbij wordt de volgende inschaling gehanteerd: -- = slecht, - = matig, o = adequaat, + = goed, ++ = uitstekend.

SPORT

Uitgebreide wedstrijdverslagen van de gespeelde cricketwedstrijden.

CULTUUR

Diverse artikelen over de Balinese schoonheden.

ENTERTAINMENT

Elke avond worden diverse etablissementen bezocht en dat levert veel mooi op.

SPECIALS

- Commissariaten
- Cricket op Bali
- BaliHai Resort
- Vervoer en verkeer
- Wijnen op Bali

15 Zamigo's naar Bali

Vliegmaatschappij heeft slecht voorraadbeleid

Na maandenlange zorgvuldige planning was het op 4 november zover. 14 Zamigo's verzamelden zich min of meer op tijd op Schiphol om voor het eerst in de historie van de vereniging een tour naar Bali te maken. Als undercover agent was reeds enige tijd geleden Taco Bottema afgevaardigd om te beoordelen of Bali een Zamigo-waardige bestemming is. Dat bleek het geval.

Ondanks verwoede pogingen van de NS om een paar tourgangers te laat op Schiphol af te leveren (de trein naar Schiphol viel uit, de eerstvolgende trein hierna had 10 minuten vertraging, excuses voor het oponthoud maar de machinist werd door zijn schoonmoeder gebeld en je mag natuurlijk niet rijden en bellen tegelijk), kon op tijd worden begonnen met het inchecken. Op het programma stond een 12-urige vlucht richting Hong Kong, dan twee uur in transit om dan nog eens 4,5 uur de resterende kilometers tussen Hong Kong en Bali af te leggen. Eenmaal in de lucht werd het gesprek al snel geleid naar de prestaties van David Boon een kleine 20 jaar geleden. Aangezien we aan dit soort grootheden een voorbeeld moeten nemen werd het tempobieren ingesteld en vooral Marnix blonk uit in het drinken tijdens het vliegen. De vliegmaatschappij bleek echter niet over een al te grote voorraad blikjes te beschikken en na 8 uur vliegen werden we wreed medegedeeld dat er geen druppel pils meer te vinden was in het vliegtuig. Deze schade werd ingehaald tijdens de transit op Hong Kong (2 pints in kort tijdstip) om vervolgens op weg naar Denpasar verder te gaan. Alleen Robbert en Marnix hebben niet geslapen tijdens deze etappe en Marnix bierde gestaag verder en integreerde ook nog eens leuk met de bediening. Eenmaal op Bali (door het tijdsverschil en de totale reistijd was het hier intussen zaterdagmiddag 5 november) werden we herenigd met Taco en vervolgens werd het weekprogramma bekend gemaakt, waarin de wedstrijden van zondag, woensdag en vrijdag centraal stonden. Ook stonden op het programma cultuur, integratie en activiteit. Al met al een veelbelovende tour in het vooruitzicht voor de Zamigo's.

Staand v.l.n.r.: Willem Winckel, Robbert Aeyelts Averink, Hugo Nijhuis, Marnix Hazeweijer, Jeroen van Wolferen, Wouter Noske, Edwin Bijlstra, Floris Kappelle, Taco Bottema en Joop Westdijk.
Staand vlnr: Daniel Veenman, Jelger Gustafsson, Ronald Vink en Frank van Lent
Menno Hueting (onbreekt wegens spoedoperatie)

President Zamigo's klem in vliegtuig

In het vliegtuig richting Hong Kong werd de President van de Zamigo's geconfronteerd met een inklemming. De grote voorman van de vereniging paste gewoonweg niet in de vliegtuigstoel met zijn anatomie, vooral de onderste extremiteiten bleken niet meer vrijelijk te kunnen bewegen. Na enig amok maken, waarbij deze coryfee vriendelijk doch bruut werd medegedeeld dat er geen stoelen over waren met meer beenruimte en dat de kabouters die in die stoelen zaten niet wilden ruilen van plek werd door enkele heldere geesten verzonnen dat de benen toen maar het gangpad in moesten. Commentaar van de voorzitter: jullie hebben dus als oosterse vliegmaatschappij de ruimte ook op de Aziaten afgestemd zodat er meer in passen, het is een schande.

4 - 5 november

Het weer:

Zonnig, 35 graden.
Weersverwachting voor morgen: idem.

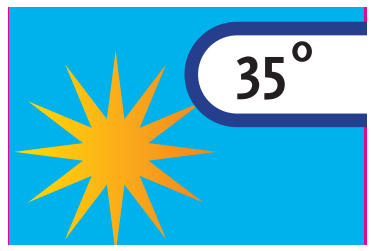

Boetes:

Reeds de eerste avond werden door de commissie afpersing enige boetes uitgedeeld. Helaas is het bonnenboekje verloren gegaan tijdens het opschrijven van een mobiel nummer van een lokale dame zodat details niet gegeven kunnen worden. Wel kan gemeld worden dat de boetes relatief mild waren.

COLOFON

Redactie:
Ronald Vink & Jeroen van Wolferen
Auteur:
Jeroen van Wolferen
Foto's:
Willem Winckel, Frank van Lent, Hugo Nijhuis, Ronald Vink, Robbert Aeyelts Averink en Joop Westdijk
Vormgeving:
Goedinvorm grafische producties
Drukker:
Lifoka - kopie en print BV

Disclaimer:
De in deze krant geschreven artikelen berusten op waarheid. Door de vele gebeurtenissen in de week kan de chronologie van gebeurtenissen in de artikelen beschreven niet altijd gewaarborgd zijn. De mening van de auteur hoeft niet in alle gevallen overeen te komen met de heersende mening van de groep. Waar de auteur het nodig achtte heeft hij specifieke namen achterwege gelaten, dit ter protectie van privacy. De personen die hiermee beschermd zijn krijgen een e-mail met daarin het bankrekeningnummer van de auteur en de hoogte van het bedrag wat daarop overgemaakt moet worden.

Twee Zamigo's gepiepeld op vliegvelden

Op twee vliegvelden hebben zich ernstige incidenten afgespeeld, waarvan Zamigo-leden het slachtoffer zijn geworden. Het eerste van deze schrijnende gevallen van hautain gedrag van lokaal personeel vond al direct plaats op Schiphol, vlak na het inchecken. Joop Westdijk besloot over een hekje te stappen, daar omlopen naar de eigenlijke ingang volledig zinloos was. Vlak voordat de stapbeweging half was afgemaakt kwam een brulorder van een lokale diender dat dat hek er niet voor niets stond, op een dusdanige manier dat het leek alsof Joop een aanslag op specifieke leden van het koninklijk huis aan het plegen was. Helemaal van zijn apropos kon Joop nog gelukkig wel het commentaar opbrengen dat hij geen witte lange jurk droeg en waarom hij dan zo behandeld moest worden. Deze snedige opmerking bleek te moeilijk voor de geüniformeerde joker, wat misschien ook maar goed was.

Een dagdeel later in Hong Kong bewoog Jeroen van Wolferen (die om de tijd te doden een klein rugbyballetje bij zich had in de handbagage) zich voort richting de transit area voor de aansluiting naar Bali. Paspoortje laten zien en de handbagage door de x-ray. Alarm werd geslagen door de bedienende barbaar en direct dook er een meerdere op die de tas inspecteerde. Deze bleek gelukkig te weten wat een rugbybal was, maar pakte bruut een nippeltje en liet vervolgens de bal leeglopen om te kijken of er werkelijk lucht in zat. Het is die dag emotioneel niet meer goed gekomen met Jeroen en een passerende Engelsman heeft intussen een klacht bij het Brits consulaat te Hong Kong ingediend tegen China voor het molesteren van artefacten van de Britse cultuur.

SPECIAL: Commissariaten

Zoals gebruikelijk op tour krijgt iedere deelnemer een verantwoordelijkheid toegewezen. In dit artikel worden deze commissariaten en de belastigden hiermee uiteengezet.

Tourdirector:
Willem Winckel. De organisator van het hele circus, het bleek zeer goed geregeld allemaal.

Tourpresident:
Floris Kappelle. Wie anders? Zeer sterk optreden vooral op de woensdag na de wedstrijd, bleek helaas vrijdag te falen.

Tourcaptain:
Edwin Bijlstra. Edwin is meestal captain op tour en zo ook deze maal, ondanks de constante stroom aan coupjes, en bleek zeer succesvol.

Commissie Protocol:
Taco Bottema. Taco kon helaas maar tot en met dinsdag aanwezig zijn maar zijn kennis van lokale aangelegenheden en mores bleken van groot belang voor een succesvolle tour.

Commissie Bier:
Marnix Hazeweijer. Een van diegenen die zijn commissariaat afdwong door al direct het drinktempo aan te geven en vol te houden.

Tourdokter:
Menno Hueting. Een zekerheidje qua commissariaat. Menno is elke tour gewapend met een first aid kit en heeft deze tour ook daadwerkelijk wat te doen gehad.

Commissie Foto's & Tellen:
Hugo Nijhuis. Als debutant mocht Hugo de foto's nemen en de mensen tellen bij het verzamelen. Dit ging helaas in veel gevallen niet zo soepel als bedoeld.

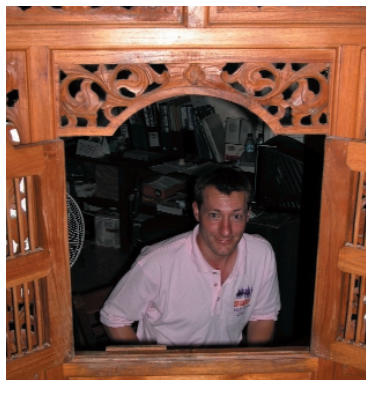

Commissie Fiscus:
Daniel Veenman. Het zware fiscaat ging naar debutant Veenman. Dit ging zo soepel dat de meeste tourdeelnemers niets hadden om tegen aan te zeuren.

Commissie Controle:
Robbert Aeyelts Averink. Verantwoordelijk voor de controle op het fiscaal. Dit commissariaat blijft altijd wat onderbelicht. Er zijn geen onduidelijke zaken geconstateerd.

Commissie Afpersing:
Het commissariaat afpersing bestaat uit 4 man, waarvan 3 gerechtigd tot uitdelen van de boetes. Wouter Noske is voorzitter, Joop Westdijk openbaar aanklager, Ronald Vink rechercheur en Jelger Gustafsson de incasseerder. Deze groep heeft zeer sterk werk verricht op het gebied van het uitdelen van de boetes. Werkelijk niets werd niet bestraft met een rechtvaardige boete.

Commissie Tourverslag:
Jeroen van Wolferen. Werd direct op Schiphol succesvol naar gecoupeerd door deze debutant en dit is het enige commissariaat waar nog niet duidelijk van is of dit wel goed gebeurd is.

Commissie Golf:
Frank van Lent. Frank was verantwoordelijk voor de dagen waarop gegolfd kon worden. Helaas bleek dat Bali over zeer prijzige banen beschikte waardoor de meeste mensen afhaakten. Het was wel verder prima geregeld.

Commissie Integratie:
Jelger Gustafsson. Jelger heeft dit commissariaat zich eigen gemaakt door veel en veelvuldig contacten te leggen met de lokale bevolking, vooral diegenen van het vrouwelijk geslacht tussen de 18 (hopelijk) en de 30 jaar.

Commissie Wijn:
Joop Westdijk. Met veel verve vervuld, op het moment dat hij niet aanwezig was ging het ook goed mis.

Eten en drinken

Na de borrel op het strand werd het eerste eettentje in Bali bezocht, het was een Jimbaran strand-visrestaurant, de naam was geloof ik Aroma. De entree is niet echt om hard voor warm te lopen, je rijdt feitelijk het taxibusje de keuken in, niet meer dan en stenen pad richting strand, maar dit wordt ruimschoots gecompenseerd door het strand zelf en het uitzicht over gedeeltes van Bali bij nacht. Een half maantje completeert de ambiance. Vis wordt hier per kilo besteld en afgerekend. Een diversiteit van heerlijke vis met goede marinade wordt neergezet en ga uw gang. Bij een retourbezoek aan Bali is deze tent zeker aan te bevelen. Als extra animatie indien de getijden gunstig zijn wil de vloed ook nog wel eens uw tafel bezoeken. Enkele zamigo's hebben een forse hoeveelheid water over de voeten heengekregen.

Waardering:
Prijs: ++, ambiance: +, kwaliteit: +, bediening: 0.

Drinken: MBarGo.
Op zaterdag werd een club in Kuta bezocht door een groep van acht man. Deze tent was om 23.00 uur nog vrij leeg, net toen besloten werd weg te gaan stroomde het vol met een hoop volk. Het bier is vrij aardig geprijsd, 15.00 rupiah voor 1 Bintang biertje (1,30 euro). Sterker en cocktails loopt naar 40.000 tot 50.000 rupiah. Jenever is overigens niet te zuipen in deze tent. Op deze avond bleef de <35-groep hangen tot ongeveer 03.30 uur, alwaar geïntegreerd werd met 2 Zuid-Afrikaanse dames en 3 lokale schonen. Al met al een goede plek om heen te gaan voor een eerste avond.

6 november

Man of the matchuitreiking zeer suggestief

Tijdens het diner werd de wedstrijd door de captain nog eens messcherp geanalyseerd. Hier werd nogmaals de teamprestatie benadrukt, maar aan twee spelers werd extra aandacht geschonken in verband met de man-of-the-match-award. De captain had in zijn zoektocht, nog geen uur voor de uitreiking, voor een tastbaar bewijs van deze eer een houten schwantz annex flesopener aangeschaft. Tussen Taco en Jeroen was geen verschil, maar Jeroen kreeg de multifunctionele award opdat hij die avond in de bar kon doen alsof hij twee pisangs had want dat willen de meisjes op Bali horen volgens insiders.

Rit in koets duurt 100 meter

Een paar Zamigo's die direct na het diner zich een, dachten ze, vlugge, lokale en ludieke manier van vervoer hadden verschaft richting hotel, kwamen van een koude kermis thuis. Op Bali rijden kleine koetsen die je voor weinig op een leuke manier naar je bestemming brengen. Deze koetsen kunnen vier man aan, maar toen de vierde Zamigo in het rijtuig ging zitten steeg de achterkant van het paardje op. Weer een duidelijk geval van hoe gewichtig we als touring cricket club zijn. Overigens werd de volle prijs betaald door de heren, melden diverse bronnen. Dat de vier heren zich onbetamelijk uitlieten over de club tijdens het passeren van de overigen is nu al een agendapunt wat op de ledenvergadering gaat terugkomen.

Kerkstraat 36-40
2514 KT Den Haag
Holland
Telefoon: +31(0)70 3617747
Fax: +31(0)70 3603262
E-mail: ballon@ballonexpress.nl
Internet: http://www.ballonexpress.nl
Ballon Express

6 november 2005

Zamigo's overtuigend naar zege op Gecko's

Teameffort maakt korte metten met voornamelijk Australische tegenstander, Bottema schittert.(header 2)

De eerste wedstrijd van de Zamigo's op Balinees grondgebied is gedecideerd door de Zamigo's in een overwinning omgezet. Een gewonnen toss en de wetenschap van een pot van 30 overs is in 35 graden een zekerheidje om als eerste te batten op een wel erg apart type graswicket. Cricket in Bali heeft zo zijn eigen stijl en hierover kunt u meer lezen in de special die hieraan gewijd is in deze krant.

Wouter en Ronald openden de ceremonie maar voordat ze aan de pitch gewend waren werd steek-en prikwerk hun ondergang; uitgevangen. 7 voor 2 was de wankele start en ook Joop kon nog geen potten breken. Jelgers batten zag er goed uit en het resultaat was 18 runs met 1x6 en 2x4. Joop ging uit als nr. 4 en 21-3 is nog steeds een matige uitgangspositie voor het poneren van een verdedigbaar totaal. Taco en Jelger kregen de zaak weer stabiel, tot het moment dat Jelger de luchtroute koos. 40-4 bleek het signaal voor Taco, die al gewend was aan de pitch daar hij hier meermalen wedstrijden heeft gespeeld, om de pot op slot te gooien en eerst met Frank een goed partnership neerzette en dit vervolgde met Daniel. Van 72-5 werd het 117-6 en viel het doek voor Taco na 56 runs (6x4). Er waren nog voldoende overs om wat meer te scoren, een 2e collapse bleek echter het geval en Hugo, Daniel en Edwin (wel met het traditionele zesje) verdwenen snel achter elkaar, waardoor het ineens 129-9 werd en er nog een overtje of 5 te gaan waren. Marnix en Jeroen bleven tot de laatste over koel en wisten het respectabele totaal van 151 op het bord te zetten toen op de laatste bal van over 29 Jeroen gevangen werd.

Nu rees de vraag of 151 op een ons onbekend, kurkdroog en relatief klein veld een verdedigbaar totaal zou zijn. Vanaf bal 1 werd echter duidelijk dat de opponent een onduidelijke Amerikaan als opener had ingestuurd en deze lieten we dan ook rustig 10 overs schutteren voor 5 ongerichte runs. Dit zeer gunstige effect op de vereiste run-rate werd versterkt door een briljante eenhandige vang van Wouter op point van de andere opener, die zijn oog er goed in had op dat moment. Een umpire maakte de volgende bal een inschattingsfout door een keurige bal van Jeroen tot wide te benoemen. Wat zoiets met Jeroen doet weet hij zelf ook niet, maar het effect is altijd dat de volgende bal met zoveel opgekropte agressie en venijn op het wicket wordt gebowld dat de batsman meestal geen schijn van kans heeft en zo ook deze maal (bewijsmateriaal ligt ter inzage). Na 10 overs bleek dat mr. extra en batsman Hutty de tegenstander nog enigszins in het zadel hield en de stand 39-3 was. Joop en Taco vonden dat geen solide score voor de resterende 20 overs en pakten snel achter elkaar een wicket, zodat 41-5 voor de Gecko's na 12 overs er goed uit zag voor de Zamigo's. De angel bleek echter nog niet uit de wedstrijd en batsmen John en Resa zetten een partnership neer van 52 runs, uitstekend geholpen door enige verprutste vangen en vaag fielden van enkelen. Jelger sloeg echter toe met een uitstekende spell, gecomplementeerd door een even uitstekende prestatie van Edwin. De runrate klom langzaam van 6 naar 7, vervolgens naar 8 en het wicket dat Jelger nam bleek de definitieve doorbraak voor de winst. In de laatste 5 overs was het gebeurd en Edwin en Taco claimden beiden nog een wicket. Wat laat sloggen bracht de score nog wel op 137 voor 8 maar de allereerste overwinning van de Zamigo's op Bali was een feit en tevens ook de eerste maal dat de openingswedstrijd van een tour winnend werd afgesloten. De leuk-dat-je-erbij-was prijs werd geclaimd door Menno als 12e man.

Gecko's vs The Zamigo's 6 november

Zamigo's:

Batsman	How out	Bowler	Total	4's	6's
Wouter	c John	Sonny	2		
Ronald	c Sonny	Zack	0		
Jelger	c Zack	Hutty	18	2	1
Joop	Bowled	Zack	2		
Taco	Bowled	Arun	56	6	
Frank	c John	Courtenay	5	1	
Daniël	c Courtenay	Resa	14	2	
Hugo	c Sonny	John	3		
Edwin	Bowled	Resa	6		1
Jeroen	c Sonny	Courtenay	14	3	
Marnix	not out		4*		

Extra's Byes 3, Leg Byes 2, Wides 21, Noballs 2
Total 151 a.o

Fall of wicket + outgoing batsman
5/2, 7/1, 21/4, 40/3, 72/6, 117/5, 122/8, 122/7, 129/9, 151/10

Bowling:

Bowler	Overs	Maidens	Runs	Wickets
Rob	4	1	18	1
Zack	4	-	21	2
Courtenay	5	-	11	2
Hutty	3	-	24	1
Arun	4	-	26	1
Pizza	4	-	22	-
John	3	-	9	1
Resa	2	-	15	2

Gecko's:

Batsman	How out	Bowler	Total	4's	6's
Arun	c Wouter	Jeroen	9	1	
Keith	c+bowled	Jeroen	5	1	
Rob	Bowled	Jeroen	0		
Hutty	c+bowled	Joop	14	2	
Courtenay	Bowled	Taco	0		
John	not out		45*	7	1
Resa	Bowled	Jelger	18	2	
Pizza	c Jelger	Edwin	1		
Anthony	Bowled	Taco	1		
Sonny	not out		10*		
Zack	dnb				

Extra's Byes -, Leg Byes -, Wides 33, Noballs 1
Total 137 for 8

Fall of wicket + outgoing batsman
17/1, 18/3, 39/2, 41/4, 41/5, 93/7, 104/8, 116/9

Bowling:

Bowler	Overs	Maidens	Runs	Wickets
Marnix	4	-	18	-
Jeroen	5	1	8	3
Frank	2	-	18	-
Joop	4	-	22	1
Taco	5	-	30	2
Jelger	5	1	21	1
Edwin	5	-	20	1

Tipdokter Hueting heeft het druk

Na een aantal kalme tours de afgelopen periode zijn ineens de sluizen opengegaan op het gebied van het lichamelijk ongemak. De wedstrijd tegen de Gecko's eiste niet minder dan 3 slachtoffers en een forse aanslag op de voorraad medicamenten van Menno.

Marnix had onaangenaam contact met de grond, resulterend in een onprettige open wond op de knieschijf maar was nog het lichtste slachtoffer. Wouter hield helaas niet alle vangen vast en kwam net niet goed onder een hoge vang en een blauwe vinger was het gevolg, maar Hugo was relatief het zwaarst getroffen door een aandoening die 'bekend' staat als hielspoor. Het enige wat we hiervan kunnen zeggen is dat je dan niet meer lekker loopt. Dat je hierdoor vangen mist maakt de casus alleen nog maar erger.

Het commentaar van Menno: 'Ik ben hier op vakantie en dan krijg je zo'n roedel kwalen te verwerken. Schandalig.' Menno gaf geen uitsluitsel (patientengeheim?) of zich reeds tourgangers bij hem hadden gemeld met de zeer oncomfortabele aandoening reetscheur.

Eten en drinken

Een Nederlander die in de jaren 70 van de vorige eeuw op Bali was heeft in die periode een restaurant geopend, die hij de Koffiepot noemde. Het restaurant was een succes, zeker toen het toerisme op Bali een forse vlucht nam.

Taco kende deze man goed en meldde dat het restaurant zeker een bezoek waard was. Dit werd tegen onze 'chauffeur' gemeld (meer over deze jongen later) en aangezien onze rijdende held het niet goed had begrepen bracht hij ons naar een eettent die de Kopi pot heette, inderdaad een keurige kopie van de Koffiepot.

Na enig beraad zijn we hier toch maar naar binnen gegaan en dat was zeker de moeite waard. Een keur aan voortreffelijke gerechten werd voor onze neus neergezet en u kunt bij een bezoek aan Bali dit restaurant in Kuta zeker op uw lijst neerzetten.

Indicatie: Prijs +, ambiance ++, kwaliteit +, bediening 0.

Drinken: MBarGo deel 2.

Na vruchteloos in Semmiyak de Deja Vu een blik waardig te hebben gegund en gezien te hebben dat in de double 6 nog niemand stond werd de MBarGo maar weer met een bezoek vereerd.

Een klein attentiepunt is dat op zondagen relatief veel toeristen deze tent bezoeken en dat het lokale vrouwvolk wat deze tent bezoekt veelal een meer professionele inslag hebben.

Slechts 3 heren hebben het lang uitgehouden en zich daar nog best wel kunnen vermaken, vooral toen een van hen een grondige schoonmaakbeurt van een lokale dame kreeg.

Deze dame bleek achteraf een fenomeen in het uitgaansleven van de zuidwestkust van Bali te zijn en buiten dat we haar vanaf dat moment omdoopten tot de profi, is door dit mokkel het idee gekomen om een special over dames te schrijven die op tour tegen zijn gekomen.

Het weer:

Zonnig, 35 graden.
Weersverwachting voor morgen: idem.

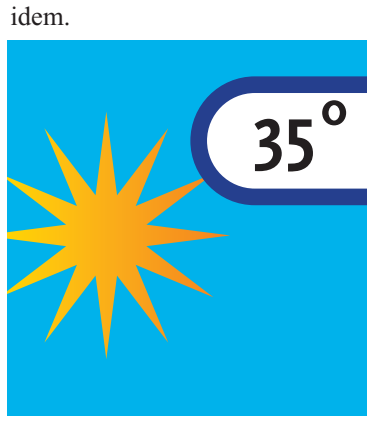

SPECIAL: Cricket op Bali

In geheel Indonesië was cricket tien jaar geleden qua sport vrijwel niet aanwezig. Met het groeiende toerisme en uitbreiding van werkkringen van voornamelijk Australiërs (alhoewel Britten in Singapore ook invloed hebben) is the King of Sports bekender geworden en de grote inspanningen van enkele enthousiasten hebben geleid tot intussen 10.000 spelers in geheel Indonesië, waarvan zeer veel jongeren.

Op het eiland Bali is eveneens zeer veel tijd gestoken in het spelletje door een Engelsman Alan en een Australiër Ian. Dit resulteerde in vijf clubs op Bali, buiten de scholen waar cricket fors aan het groeien is. Een van de wedstrijden die gespeeld is was dan ook tegen een schoolteam die de Red Ants heten en die gecoached worden door twee West-Timorezen. Ook bezit Bali het eerste en enige damesteam (eigenlijk meisjes) van dezelfde school als de Red Ants. De Zamigo's hebben verder tegen de sterkste teams van Bali gespeeld (de Gecko's en Udayana, een club van de universiteit op Bali met dezelfde naam).

De velden en pitches zijn uiteraard niet wat we gewend zijn. Het graswicket is niet meer dan het stuk grond in het midden dat minder geaccidenteerd is dan de rest van het veld. Het bestaat uit twee stroken, waarvan er een zeer hobbelig bleek. De onvoorspelbaarheid van de bowlerij was dan ook navenant en we hadden battend zo veel last van unpredictable bounce. De andere zag er strak uit en was best betrouwbaar. Desondanks is de LBW-regel op Bali afgeschaft, waardoor we hier toch een parallel kunnen trekken met de lagere klassen van het zondagcricket in Nederland waar het eveneens niet bestaat.De drie gespeelde wedstrijden vonden allen plaats op het veld van de universiteit, wat met afstand het beste veld schijnt te zijn. Het outfield is ongeschikt voor spectaculaire duiken, koprollen en ander acrobatisch gestunt, daarenboven kan de stoeprand die als boundary dient nog lastig in de weg liggen voor het net terugtikken van de bal.

Overige faciliteiten zijn als zeer pittoresk te bestempelen. Er is een kleedkamer zonder douche, die feitelijk niet nodig is. Er zijn 2 toiletten zonder papier maar met teilen water, mocht u dus als kleinkinderen van oud-kolonialen een koloniaal probleempje hebben door het eten van iets wat u niet herkent dan is het raadzaam enige rollen popla mee te nemen en uw geluk te beproeven in de struiken om het veld, die hurkhoog groeien voor het gemak. Een clubhuis is niet bij het veld aanwezig, dat is een kleine kilometer klimmen en dalen richting de zogeheten Lodge van Alan die daar zijn barretje tot crickettempel heeft omgetoverd (de enige tempel die niet geregistreerd is op Bali overigens). Drank en voedsel wordt aangeboden onder een boom naast het veld, alwaar enige lokale figuren een overigens uitstekend broodje hamburger klaarmaken en alle dranken in een met ijsblokken gevulde teil op voorraad hebben. Vooral de intake van water is zeer belangrijk in de hitte tijdens het fielden. De scorers zitten op een verhoging in de schaduw onder een afdakje van grijze asbest.

Al met al zijn de omstandigheden

gezien de precaire geldmiddelen van de gemiddelde Balinees uitstekend te noemen voor cricket. Wij hebben dan ook als Zamigo's geen enkel negatief commentaar op het veld en de faciliteiten.

Wij leveren, bedrukken, borduren...

ZONNEKLEPPEN
T-SHIRTS
OVENWANTEN
BODYWARMERS
SCHORTEN
JACKS
VLAGGEN
HANDDOEKEN
DRAAGTASSEN
POLOSHIRTS
BOXERSHORTS
SWEATSHIRTS
PARAPLU'S
CAPS
POLSBANDEN

ADB Promotions
Promotioneel textiel
Bedrijfskleding
Relatiegeschenken

Correspondentieadres
Postbus 53396, 2505 AJ Den Haag
Bezoekadres/Showroom
Jupiter 59, 2685 LV Poeldijk
Tel.: 0174 - 287 450
Fax: 0174 - 287 931
E-mail: info@adbpromotions.nl
Website: www.adbpromotions.nl

...en wat u zelf nog zou kunnen verzinnen.

Vraag naar Patrick Zellerer

Boetes:

De commissie afpersing heeft de volgende tourgangers beboet wegens de volgende vergrijpen:

Het hebben van lasogen als het gevolg van niet leven voor 21.00 uur: Jelger, 40.000 roepie.

Niet overleggen met de captain over de opstelling: Willem, 60.000 roepie.

Al 2x in 2 dagen geld moeten ophalen, schijn van niet goed onderhandelen: Daniel, 20.000 roepie.

Nonchalant vangen en bij een gemiste vang aanstellen met au aan de vinger: Wouter, 60.000 roepie.

Niet ontbijten, niet klaar staan om als 13e man in te vallen, vervolgens bedroevend fielden en te dure drankjes bestellen: Floris, 100.000 roepie.

Niet ontbijten: Marnix, 20.000 roepie.

Het niet mee zijn op tour als tourcommissaris: Bernard van Dijk, 100.000 roepie.

Misfielding door verkeerd voetenwerk: Taco, 20.000 roepie.

Het constant opschrijven van gebeurtenissen op een blocnote (geen leven of zo) voor het tourverslag: Jeroen, 20.000 roepie.

Blaten op anderen en vervolgens zelf falen in de wedstrijd, veel te laat bij het verzamelen: Frank 60.000 roepie.

Het niet mee gaan eten de vorige avond: Robbert, 60.000 roepie.

NSB-gedrag richting commissie afpersing: Menno en Hugo, beiden 20.000 roepie.

Praten met opponent en scoren van een duck: Ronald, 60.000 roepie.

Maken van een vang op eigen bowlen, juichen, blijkt een no-ball: Joop, 40.000 roepie.

Uitrukken en gebowld gaan, 2 vangen missen: Edwin, 60.000 roepie, teruggebracht tot 40.000 roepie i.v.m. winst.

Boetes niet betaald voor het diner van de volgende avond worden genadeloos verdubbeld.

AEYELTS AVERINK WINT GOLFCLASH

Zeer interessante caddies meegeleverd

De commissaris golf had het helemaal geregeld. Op maandag zou een golfdag ingelast worden waar eenieder aan mee zou doen. Niet minder dan het beste van het beste qua golfbaan werd gebeld of er ruimte was en hoeveel het mocht gaan kosten. Dat bleek 180 dollar de neus te zijn. Deze prijs was voor de meeste tripgangers iets teveel van het goede, gezien dat ze nooit of vrijwel nooit golf spelen en slechts Ronald, Joop, Robbert en Frank reisden af naar de golfbaan, op een uur rijden van het resort.
De verrassing van de dag voor deze heren was dat ze allen een persoonlijke caddie toegewezen kregen, van het vrouwelijk geslacht en zeer behulpzaam. De baan zelf scheen ook tot een van de mooiste van Zuidoost Azië te behoren dus voor de liefhebbers die de vier heren zijn van het spelletje lag een prachtige dag in het vooruitzicht.
De start en de eerste negen holes waren wat aftastend te noemen, waarbij de druk van achteropkomende spelers toch wel gevoeld werd. Duidelijk was dat de heren moesten wennen aan het feit dat de dames hun ballen gingen zoeken en schoonmaken, dit is iets wat je in Nederland helemaal zelf moet doen. Ook gaven ze advies indien gevraagd omtrent het spelen van de holes. Na negen holes werd geluncht en enige aftekening op het leaderboard was reeds aanwezig. Duidelijk was dat Joop en Robbert voor het goud gingen strijden en dat Frank en Ronald een verbitterde strijd voor het brons zouden gaan voeren.
Na de lunch was de druk weg van de onze helden achtervolgende horde Japanse zakenlieden die de baan zo ongeveer geannexeerd hadden als Japans grondgebied (of heeft dit stukje grond zich destijds in '45 niet overgegeven en is het derhalve nog steeds van deze bezetter is die nu in plaats van samourai zwaarden golfclubs gebruiken als wapens van intimidatie, navraag hierover gaf geen eenduidig begrip) en dat gaf de ruimte aan de heren om hun natuurlijke spelletje ten toon te spreiden. Frank en Ronald probeerden hun caddies mee te lokken in het ruim aanwezige struikgewas door daar hun bal veelvuldig te deponeren. Zelf gebruikten de heren als excuus dat ze op Bali veel wilden zien van de lokale flora en dat je de toeristische route zeker niet mocht uitsluiten bij het spelen van de holes maar de reputatie van deze Zamigoleden ontkrachtte deze stelling direct op zuivere logische filosofie.
Joop en Robbert daarentegen wilden elkaar geen duimbreed toegeven en een spannende strijd speelde zich af tot het moment dat een par 3 hole in al zijn voze geledingen opdook. Het opduiken is iets (als je het geluk hebt de bal nog terug te vinden zonder kleerscheuren) wat bij deze baan veelvuldig gebeurt daar tussen de afslag en de green een klein gedeelte van de Java zee ligt en de gemiddelde speler zijn afslag meestal letterlijk naar de haaien ziet gaan. Joop hoorde de wrede plons bij zijn slag en Robbert heeft dit aquatisch verkregen voordeel niet meer uit handen gegeven. Frank wist tenslotte nog het brons voor zich op te eisen.
De eindstand:
Robbert 100, Joop 106, Frank 126, Ronald 130+.
Verder kan nog gemeld worden dat de caddies een fraaie dag hadden daar ze voor het eerst sinds ze zich kunnen herinneren lekker mee hebben kunnen lachen en dollen met een groep. De opleiding geeft mee dat ze ballen schoonmaken en zoeken, op het treeplankje meerijden met het karretje, de score bijhouden, de standaardknuppels aangeven en verder hun muil te houden en geen andere interactie mogen hebben met de spelers.

7 november

Eten en drinken

Het eten was deze avond gepland bij Wasari (of een judoterm die hierop lijkt) in Semmiyak. Direct bij binnenkomst was het uitkijken met de commentaren daar een van de bedienende dames onze taal machtig was. Vloeken in het Frans op de baas was wel toegestaan want dat zijn Franse patrons gewend.
De afspraken omtrent zitplaats, tafelindeling en het type eten bleken niet nagekomen en Taco had het volledig geschoten met deze tent en ging elders zijn avondeten nuttigen. Hij heeft hierdoor wel een zeer goed diner gemist.
De menukaart was in het geheel niet geoutilleerd met regionale gerechten en duidelijk te merken was dat de patron zijn vaderlandsliefde liet blijken in de gerechten. Deze gerechten konden niet ineens voor veertien man gebracht worden en dus moesten de tafels gescheiden worden en daardoor konden we weer niet onder de enige ventilatie zitten, allemaal heel vaag.
Het eten zelf was uitstekend, de prijs was er dan ook naar. De ambiance (lees: mooie dames aan andere tafels en in de bediening) was ook zeker om over naar huis te schrijven. De dames in de bediening deden ook zeker hun best om het ons naar de zin te maken.
Al met al is dit een restaurant wat niet met een te grote groep bezocht moet worden, een voluptueus gevulde beurs is noodzakelijk, je hebt een niet al te grote honger en je moet het wel op dat moment gehad hebben met de oosterse keuken voordat je hier je heil zoekt. Voldoet u op enig moment aan het zojuist geschetste profiel als u in Bali bent, dan is dit eethuis een must.
Indicatie: Prijs: --, ambiance + (++ bij fraaie medegasten in het restaurant), kwaliteit ++, bediening +.

Drinken: Papperazzo (toch?) en Double 6.
Slechts een handjevol heren bleef in Semmiyak omdeze gelegenheden te verkennen. Hieruit bleek dat ook op Bali de maandagavond niet als demeest dynamische uitgaansavond te boek staat. De Papperazzo was zeer kalm maar wel relaxed, de Double 6 was eveneens niet druk maar voldoende behept met fraaie dames. Het handjevol heren was intussen nog tot precies de inhoud van één taxi teruggebracht en ze bleven vanwege deze dames ook tot sluit hangen. De profi is ook hier gespot overigens.

SPECIAL: BaliHai-resort

Aangezien je als Zamigo niet de gehele trip zonder slaap en rust kan (alhoewel enkele heren hard hun best deden om het tegendeel te bewijzen) is een vaste verblijfplaats geen overbodige luxe. Deze vaste verblijfplaats werd op Bali gevormd door het BaliHai-resort in Tuban, een buitenwijk van Kuta, op een kleine 10 minuten rijden vanaf vliegveld Denpasar en op 10 minuten van het centrum van Kuta (lees de MBarGo). Het resort behoort tot de meer upper-middleclass verblijven van Bali en is budgettair gezien best te behappen, omgerekend 30 euro per persoon per nacht, inclusief een ruim ontbijtbuffet.
De entree is in een grote lobby, alwaar de hele dag een vaag gamelanorkestgeluid door goed verstopte speakers klinkt en zo rond 18.00 uur komen 3 soepjurken binnengewandeld om in het midden van de lobby hetzelfde geluid live te laten klinken. Een balkonuitbouw geeft een overzicht van het zwembad en tuin en door de palmbomen heen is een gedeelte van het strand te zien.
De kamers zijn niet overdreven krap of ruim, prima geschikt voor de doeleinden van de meeste toeristen, zijnde slapen, kieren, omkleden en sanitair. Voldoende kastruimte is aanwezig en iedere dag wordt de kamer 2x schoongemaakt door vriendelijk personeel en het beddengoed vervangen. Uw kamerdeur moet wel op slot zijn daar het open karakter van de meeste gebouwen in Bali ook van toepassing is op het hotel, de opgangen zijn feitelijk galerijen die direct via het strand/hoteltuin te benaderen zijn. Zo ongeveer alles aan het hotel is overigens kraakhelder.
Voldoende animatie en afleiding is aanwezig. Buiten het zwembad met ingebouwde bar en het strand worden er per dag 3 activiteiten aangeboden. Een kleine selectie uit de keur aan vermaak is fruit snijden (in beeldjes, niet voor salade), watervolleybal, duiken en een cursus blaten in het Balinees. Aan deze activiteiten hebben we als Zamigo's niet meegedaan, mede door de onbeschoft vroege aanvangstijden (voor 13.00 uur) dus in hoeverre het aanbod van creatief/sportief gedrag ook daadwerkelijk de moeite waard is kunnen we niet beoordelen.

Het hotel kent 3 eet/drinklocaties.

De meest door de Zamigo's gefrequenteerde is de pizzahut aan het strand, ook vanwege dat de mensen in de bediening heel veel drank naar het strand brachten. Buiten pizza's waren er nog wat andere losse gerechten en het vulde in ieder geval. Prijs van het eten zeer schappelijk.
Op de tweede plek in de populariteitslijst staat het Mawar restaurant, vooral in het hart gesloten daar op die locatie het ontbijt geserveerd werd. De eerste avond werd daar nog een forse Indische rijsttafel waargenomen, de overige avonden was het bladstil. Het ontbijt was overigens zeer uitgebreid, er stond iemand keurig omeletten te maken, een keur van warme en koude gerechten kon in goede hoeveelheden genuttigd worden. De drank in deze tent is in combinatie met de poolbar, waar ze zowaar tapbier hadden maar dat was niet echt veel verschillend van de flesjes bintang.
De derde gelegenheid was een poging tot een Ierse pub die elke avond leeg was. Er staan twee pc's met internet om de digitaal verslaafden gerust te stellen, een groot scherm laat vooral MTV zien, een kruising tussen een pool- en snookertafel is aanwezig en deze kruising hebben ze ook qua ballen gedaan. Je schijnt er ook nog grillgerechten te kunnen eten. Dit is niet proefondervindelijk getest. Die ene keer overigens dat er iets fatsoenlijks op het grote scherm was (de rugbywedstrijd Ierland - Nieuw Zeeland)

Lees verder op pagina 6

Vervolg BaliHai Resort

waren we andere dingen aan het doen.
Ook voor het fysieke welzijn is het resort ingericht. Voor de malloot die in de bloedhitte wil tennissen ligt een hardcourtbaan klaar. Ook is er een fitnessruimte. U moet zich hier niet teveel van voorstellen, een minder ervaren sporter is hier na een kwartier klaar en zal dan anatomisch/fysiologisch onverantwoord bezig

zijn geweest. De sauna en spafaciliteiten zijn voor zover bekend niet bezocht. Wel kan gezegd worden dat het ook daar kraakhelder was. De massages zijn vriendelijk geprijsd (zo'n 8,50 euro omgerekend) en werden goed bevonden door enkele Zamigo's.

Een loketje is aanwezig om georganiseerde dagreizen op Bali te accommoderen. Deze feature hebben we niet nodig gehad als doelgerichte reizigers met een cricketmissie. Ook wordt ieder vervoermiddel met meer dan een wiel gecontroleerd op eventuele plosies door de veiligheidsmensen bij de entree van de parkeerplaats. Een schitterend additioneel effect van deze guards is dat de pinautomaat tegenover hun hutje ligt en dat u dus niet op vage plekken geld hoeft te tanken bij automaten die alleen maar in het Bahassa aanwijzingen geven en in onduidelijke achterbuurten liggen.
Al met al is het resort ons meer dan uitstekend bevallen, bij een verblijf op Bali is het BaliHai resort de ideale plek om uw vakantie mee te verankeren. Bent u met kinderen, dan hebben ze voldoende verstrooiing in het hotel. Bent u met uw gade (of juist specifiek niet met uw gade....) dan biedt het voldoende ruimte om lang uit te slapen na uw nachtelijke escapades. Bent u wederom met een roedel Zamigo's dan wens ik u veel sterkte.

Voorraad strandbar geledigd

Door de Zamigo's is de bar aan het strand volledig uit de running genomen. Oorzaak is het nuttigen van de gehele voorraad drank en eten, waardoor de bediening vroegtijdig naar huis kon.

Boetes:

De maandag gaf vrijwel geen reden tot het uitdelen van boetes. De boetes die uitgedeeld werden waren slechts bagatellen (en druppels op de gloeiende plaat) en waarschijnlijk daarom is het papiertje zoek geraakt.

Het weer:

Zonnig, 35 graden.
Weersverwachting voor morgen: idem.

BALI IS EEN SCHITTEREND EILAND

Natuur en cultuur zeer indrukwekkend

Op zaterdag werd al aangegeven dat de dinsdag in het teken zou staan van het bezichtigen van al het moois aan natuurschoon (hiermee worden niet meisjes bedoeld) en cultuurschatten wat Bali te bieden heeft. Een onbeschoft vroege aanvangstijd was voor twee heren teveel van het goede en zij lieten het dan ook aan zich passeren. Een andere overlevende van de avond ervoor ging wel mee maar dat betekende geen nachtrust. Het eerste element van de dag was het halen van onze gids Newman, die behalve een goede vriend van Taco een uitmuntend autonoom filosoof is en voorman van een specifieke leefgemeenschap op Bali.

Na een ritje van een uur werd de eerste stop gemaakt. Het zogeheten monkeyforest deed al vermoeden wat voor dieren voor het voetlicht zouden treden. Een werkelijk schitterend stuk beeldhouwwerk deed veel beloven.
Daarna bleek dat we voor aap waren gehouden. De entree was verder nog wel aardig, maar direct werden we met enige regels geconfronteerd die het jolijt toch fors aan banden legde. Regel 1 was dat je de bavianen met respect moest behandelen, niet mocht optillen, niet mocht aanhalen, niet mocht afwerpen als ze op je zaten en niet mocht wegtrappen als je niet van ze gediend was.
Regel 2 was dat je niet ongesteld mocht zijn als je naar binnen liep. Dit bracht diegenen die de avond ervoor waren doorgezakt en zich dientengevolge niet geheel senang voelden in verwarring totdat duidelijk werd dat het om vrouwen in hun cyclus ging. Regel 3 was dat je geen tempels mocht betreden. Helaas was er geen regel met het verbod voor irritante Balinezen met polaroid op hun shirts gedrukt om toeristen lastig te vallen. Bij het oplopen naar de hoofdtempel was nog niet duidelijk wat nou hinderlijker was, dit fotojagende rapaille of de botergeile apen die je vanuit alle windstreken bespringen om je af te likken en je intussen beroven van alles wat los en vast zit.
De eerste tempel zag er nog wel mooi uit. Na een stukje door het bos gelopen te hebben en nog wat kleinere tempels gespot te hebben (minuutje of 10 maximaal) ben je vlak bij de uitgang en dan begint het feest eigenlijk. Concurrentie en marketing is in de Westerse wereld een ander begrip dan op Bali. Voordat je bij de uitgang bent loop je namelijk langs een stuk of dertig cabines waar allemaal dezelfde koopwaar wordt aangeboden. Niet echt een goede basis voor een imperium als je aan het eind van deze rij zit. Snel weer weg om richting het voorvaderlijk dorp van Newman te gaan. Veel Zamigo's zijn tijdens deze rit geestelijk op een hoger niveau gekomen door het schutterende rijgedrag van onze chauffeur tegen de hellingen van tussen de 5% en 22%. Even uitgestapt en de tempel plus dorpsplein werd bezocht van de geboorteplaats van Newman. Dat duurde niet lang en toen begon een fraaie rit langs een vulkaan met aangelegen meer.

Op een punt waar de aanblik het fraaist was bleek ook een restaurant gelegen waar de lunch genoten werd (zie ook de rubriek eten en drinken voor de waardering). Op een balkon werd alles nog eens in ogenschouw genomen.

Op dit moment trok 1 busje zich terug op het hotel en de geneugten van het strand, terwijl de andere richting het magnifieke tempelcomplex op Bali ging.
Ook het tempelcomplex kende regels. Je mag niet in korte broek de tempel bezichtigen, de benen moeten bedekt zijn. Dat betekende een sarong aan en een paar Zamigo's trapten in een verkooptruc toen ze door met deze jurken overladen kooplui zowat omvergelopen werden. Een lange broek scheen toen ook niet meer te mogen, maar gelukkig kon Newman vrijwel alles corrigeren. Wel waren we nog diep onder de indruk van een prachtexemplaar van Balinees schoon die sarongs verkocht.
Deze dame waren we echter snel vergeten toen we het tempelcomplex in volle glorie aanschouwden. Vanaf onderaan de berg zie je de gelaagdheid van de bouw, hoe het op de terrassen van de berg gestructureerd is zodat het één geheel vormt maar ieder gedeelte toch een eigen karakter heeft. Het ensemble wordt gecompleteerd door een hoge bergkam die achter de tempels ligt. Een plek derhalve om een uurtje of drie te gaan zitten op het gras en tijdens het kijken naar de pracht rustig solitair te gaan filosoferen of samen met iemand die ook op dat idee is gekomen. Newman deed dit dan ook, wij gingen echter actief doen en het tempelcomplex van dichterbij bekijken. Een aardige klim onder begeleiding van een gids, die ons heel veel vertelde over het ontstaan van de tempels en de specifieke gebruiken die in en om de tempels bestaan. Tempels kunnen ook specifiek voor beroepsgroepen zijn en een aantal mogen dan ook betreden worden, je moet wel hardop bidden schijnt het.
Het was weer tijd om verder te gaan, zeker daar wachten bij de eerder genoemde drammerige kooplieden geen pretje was. Een alternatieve route naar huis bracht ons plots achter een processie die vanuit het tempelcomplex naar een naburig dorpje was afgedaald.
Ter integratie besloten we uit te stappen en een stukje op te lopen met deze groep. Geweldig eigenlijk dat op een doordeweekse dinsdag het werk en andere activiteiten worden stilgelegd daar de processie als belangrijker gezien wordt. Als je zo'n instelling in de Westerse wereld zou creëren zou de aandoening overspannenheid een stuk minder voorkomen. Na dit onverwachte intermezzo werd de thuisreis aanvaard door nog steeds een schitterend landschap. Ondanks het vele reizen in de auto een prachtige dagbesteding op een uniek eiland.

8 november

Eten en drinken

Het eetgedeelte van deze rubriek bestaat uit 2 delen vandaag, te weten de lunch en het avondeten. De lunch was in het restaurant Lake View (althans, ik denk dat het zo heet want dat staat op het bonnetje wat ik uit de geldautomaat kreeg toen ik daar ging pinnen). Zoals al vermeld in het hoofdartikel van vandaag was de aanblik vanuit zowel binnen als van het balkon op een vulkaan en groot meer onbetaalbaar. Een lopend buffet van veel Indonesische heerlijkheden stond klaar en zo goed als het er uit zag smaakte het ook, uitstekend eten wat als avondmaal ook prima had kunnen dienen. Ook hier was de bediening vriendelijk en voor de prijs hoef je het niet te laten. Het is dan ook aan te raden dat, als u dit gedeelte van Bali bezichtigt, u zich rondom lunchtijd in de buurt van de vulkaan en het meer bevindt om hier het tastbare voedsel tot u te nemen. Voor het geestelijke voedsel kunt u naar het tempelcomplex.
Indicatie: Prijs +, ambiance ++, kwaliteit +, bediening +.

Deel 2 van deze rubriek op eetgebied behelst eveneens een unieke locatie. De formule is Sumatraans. Dat betekent dat er een stuk of vijftig bakjes op tafel worden gezet met gerechten en alles wat uit die bakjes opgegeten wordt word afgerekend, de rest gaat waarschijnlijk in de recycling en dit alles tegen een belachelijk lage prijs.
Wijn is niet te verkrijgen dus dat was zelf geregeld. Glazen voor wijn is ook moeilijk. Bier was er wel in meer dan voldoende mate. De ambiance was vergelijkbaar met de gemiddelde dönerkebabshop die je in Nederland zo rond een uurtje of vier in de ochtend bezoekt na een avond hard pilzen. Het zag er wel schoner uit dan een kebabtent en het zal studenten en jonge alumni zeker aanspreken. Ook is het goed om

Vervolg Eten en drinken

eens van de couleur locale te proeven en je niet op te hangen aan de beter aangeschreven tenten. Je moet nou eenmaal ook eens echt avontuurlijk durven eten (niet avontuurlijk zo van iets van een tentje langs de kant van de weg nuttigen en dan maar zien of je aan de projectielkak gaat). De gerechten zelf zijn niet altijd goed te herkennen op wat het geweest zou moeten zijn toen het nog leefde. Wel waren enkele gerechten goed te herkennen op basale anatomie, de gebakken long smaakte echt prima, voor hoe andere vitale organen smaakten dient u mijn tourgenoten even te mailen. Ook een groengekruide vis was heel prima.
De bediening was vaag, maar ook dat is te verwachten bij een tent zoals deze. Al met al smaakte het best goed en kunt u rustig uw schoonmoeder meenemen hierheen mocht u het misfortuin hebben dat zij mee is met u naar Bali.
Indicatie: Prijs ++, Ambiance --, kwaliteit 0, bediening -.

Drinken: De terugkeer naar de oude bekende MBarGo.
Op dinsdag zit de MBarGo eerder vol dan de rest van de week is geconstateerd. Niet alleen de MBarGo is intussen een oude bekende, maar ook onze oude bekende de profi was weer van de partij. Deze begon direct haar klauterhaken weer in een van de jongere Zamigo's te slaan (dezelfde van zondag) om direct zeer leep van een ander een baco af te troggelen. Nadat we haar hadden drooggelegd aan de bovenkant (aan de onderkant lukt dat qualité qua niet) ging ze langzaam haar drank van anderen betrekken en haar affecties op te dringen. In ruil hiervoor kregen we contact met twee meisjes, waarvan Hanny ons het meest bij is gebleven. Dit niet zo supermooie maar o zo leuke popje bleek best nog wat te melden te hebben. Haar belofte om de volgende avonden eveneens te komen voor een specifieke Zamigo is ze helaas voor hem niet nagekomen. Gelukkig had hij op dat moment al een lijstje van drie moppies om af te lopen. Zo rond een uurtje of vier was het wel weer mooi geweest want je moet toch scherp aan de start van de wedstrijd om de onzalige tijd van 10.00 uur op woensdag staan.

Zamigo zoek na tempelbezoek

De gids is tijdens het bezoek aan het tempelcomplex één van de Zamigo's kwijtgeraakt. De ontdekking werd gedaan bij het inleveren van de sarongs. Na een korte zoektocht werd de ontbekende Zamigo gevonden in een tempel, waar hij door een bidden Balinees zich had laten verleiden om de tempel te betreden en daar thee en koekjes te nuttigen. Vanaf dat moment bevond hij zich op een geestelijk hoger niveau dan de rest van het busje, Newman uitgezonderd.

Boetes:

De commissie afpersing heeft de volgende tourgangers beboet wegens de volgende vergrijpen:
Het vroegtijdig verlaten van de tour: Taco, 60.000 roepie.
Valse informatie omtrent de incasso van boetes: Jelger, 60.000 roepie.
Het betreden van een tempel en de rest een kwartier in de bus laten wachten: Ronald, 20.000 roepie.
Het regelen van wijn voor het eten (hulde!) maar dan de kurkentrekker vergeten: Willem, 40.000 roepie.
Verder waren er nog enige boeteverdubbelingen wegens niet op tijd betalen en enige kleine boetes voor lichte vergrijpen die niet genoteerd zijn.

Het weer:

Zonnig, 35 graden.
Weersverwachting voor morgen: idem.

Balinese Zamigo cricket-outfit.

SPECIAL: Cultuur op Bali

Op deze meest culturele van alle dagen die we op Bali hebben doorgebracht (behalve de cricketdagen uiteraard) een stuk over de cultuur op Bali.
De populatie van Bali bestaat uit mensen die voornamelijk het hindoeïsme aanhangen. Het hindoeïsme wordt intens maar met een serene gelatenheid aangehangen, de Balinees is de gehele dag met het geloof bezig maar dit gedrag is absoluut niet storend voor de andersdenkenden.
De sporen van de geloofsbeleving zijn wel onvermijdelijk. Bali is overspoeld met tempels, variërend van de grootte van een boekenkast tot een landgoed in Wassenaar. Iedere Balinees die een paar roepies bezit bouwt een tempel, met het oog op zijn voorouders. De van oudsher gegoede families hebben dan ook de grootste tempels en uitbreidingen van tempels zijn aan de orde van de dag. Ook worden tempels gebouwd voor de specifieke beroepsgroepen, die weer volgens een kastenstelsel hiërarchisch zijn verdeeld. Je vindt de tempels trouwens op de meest vreemde plaatsen, ze zijn allen herkenbaar aan een dakbedekking van zwart riet welke meestal in een vierzijdige piramidevorm zijn. Zo kan je tempels op een balkon aantreffen, op daken van huizen, zomaar langs de kant van de weg of middenin restaurants.
Eveneens zijn er ongelofelijk veel beeldjes die allemaal wel een eerbetoon aan een god zijn of een specifiek onderwerp weergeven. Ook deze beeldjes zijn niet te missen, elke brug bijvoorbeeld heeft bij het oprijden aan beide zijden beeldjes. De entree van het hotel bezat twee meer dan manshoge beelden, de hoteltuin bevatte een aantal beelden om onduidelijke redenen en veel huizen, restaurants en winkels hebben wel iets staan. Veel, vooral grotere beelden waren overigens gedeeltelijk met doeken of sarong omwonden in de kleuren geel, wit of zwart-wit geblokt. Daar we het ons niet konden voorstellen dat in deze temperaturen de beelden het koud zouden hebben moest er een andere reden zijn. De gids bij het tempelcomplex legde uit dat wit en geel staan voor twee van de drie hoofdgoden van het hindoeïsme en dat via de beelden zo de goden geëerd werden. De zwart-witte blokken staan voor dharma (wit, het goede) en a-dharma (zwart, het on-goede ofwel het kwade), zoiets als het Chinese Yin en Yang idee, zonder het ene bestaat feitelijk het andere niet. De derde

god heeft overigens de kleur rood als symbool.
Het enige irritante aan de cultuur zijn de rieten offermandjes die je op de meest vreemde plaatsen kan terugvinden en daardoor erg populair zijn bij de straathonden. Deze offermandjes stinken nog wel eens en je kan er per abuis zomaar in zo'n geval trappen. Zo stond voor ons volledig onduidelijk een mandje bij de entree van de fitnessruimte en de sauna. Tempels liggen vol met die dingen en gewoon op straat zie je ze ook wel liggen. Sommige chauffeurs hebben ze op hun dashboard gestald, dit zijn ook in veel gevallen die rijders die goddelijke hulp nodig hebben. Kijk dus uit als u in een taxi stapt waar zo'n unit in ligt. Iemand op Bali moet een fortuin verdienen aan dit spul.
Het is onbeleefd richting de Balinees om je linkerhand te gebruiken bij het aannemen of geven van voorwerpen. Tevens is het niet vriendelijk om van je rechterhand je vingers omhoog te steken bij het wenken, waar we in Europa alleen de opgestoken middelvinger beschouwen als een teken dat we elkaar niet hoog hebben zitten is het op Bali niet heel deftig om welke vinger dan ook omhoog te steken. Heeft u het op welk moment dan ook heel hard geschoten met opdringerige verkopers (de enige Balinezen die we niet altijd zo aardig vonden) dan is de opgestoken middelvinger van uw linkerhand de beste oplossing.

Het leeftempo is zeer rustig, desondanks wordt er in de tijd die de Balinees werkt veel gedaan en meestal goed. De meeste mensen stralen sereniteit uit en zijn door deze houding allen zeer vriendelijk, open en gastvrij. Een goede tip voor als je afscheid neemt van een Balinees die je waarschijnlijk niet meer zal zien is om hem succes te wensen in wat hij doet of in het leven algemeen. Deze manier van afscheid nemen is gebruikelijk en getuigt van een hoge achting. Het werkt ook prima als je van moppies in kroegen afscheid neemt.
Al met al is een bezoek aan Bali op culturele gronden zeker te rechtvaardigen. Neem voor uzelf grondig de tijd om alle fraaie zaken te bekijken en doe als de Balinees, doe het rustig aan en laat u niet verstoren als iets niet geheel volgens plan gaat, dan stelt u deze plannen gewoon bij.

BATSMEN ZAMIGO'S MAKEN ER EEN WEDSTRIJD VAN

9 november

Zamigo's winnen ook de tweede wedstrijd van de tour. (header 2)
Even was het niet duidelijk wie vandaag de opponent zou zijn. Een perfecte inspeling op de onduidelijke situatie maakte dat we tegen de Gianyar Red Ants gingen spelen. Gianyar Red Ants is een schoolteam en de Balinese jeugd van deze school had vandaag een zeer fraaie dag uit. De schoolbus had niet alleen een groep enthousiaste jongens van tussen de 14 en 17 jaar gebracht, maar ook het eerste en enige dames/meisjesteam van heel Indonesië die hun klas/schoolgenootjes kwamen aanmoedigen. Deze school heeft twee West-Timorezen als coaches en deze speelden, samen met een van onze cricketbegeleiders Zack, uiteraard mee om de balans toch enigszins recht te krijgen. Tien jaar geleden was er namelijk nog niets en het scholencricket neemt momenteel een grote vlucht op Bali, de jeugdspelers zijn echter nog zeker niet ervaren genoeg om de grootmeesters van het Zamicricket in Nederland onderuit te halen.
Een verloren toss mondde uit in eerst fielden. Coach Yeri opende met batten en zag er uit als een zeer gevaarlijke speler. De jeugd om hem heen bleek echter niet opgewassen tegen de snelheid van Jelger en Jeroen. Jeroen pakte de andere opener voor goud, terwijl Jelger daarna snel de nummer 3 naar de kant stuurde. Tijd voor een change om de snelle bowlers te bewaren voor als het nodig wordt. Yeri maakte van deze verandering in combinatie met batsman nummer 4 dankbaar gebruik en timmerde een forse zes. Dat kon wel eens gevaarlijk worden totdat bij de gedachte aan een tweede run Yeri opliep, niet geheel besloten voor de run was en ineens achter zich het wrede geluid hoorde van een wicket dat hard de vernieling inging door een direct hit van Jeroen vanaf de boundary. Menno draaide vervolgens de duimschroeven hard aan door in 5 overs slechts 10 runs weg te geven, hiermee aan Willem de ruimte gevend om het wicket van Wayan te nemen middels een wonderschone vang van Jelger. Een goed partnership van Joni en Edi begon zich echter te ontwikkelen en van 30 voor 4 marcheerden de Red Ants ineens naar 62. Tijd voor de captain om in te grijpen en orde op zaken te stellen. 62 voor 4 werd na een paar overtjes Edwin naar 69 voor 7 gepromoveerd, waarbij Daniël en Hugo (schitterende vangduik op slip) bij twee van deze wickets de captain assisteerden. Frank was intussen wat minder gelukkig aan het bowlen en had moeite met zijn vizier. Hierdoor werd de score naar 81 voor 7 getild, maar op dat moment werd het geheime wapen tevoorschijn gehaald en onder de naam Floris Kappelle noteerde dit vandaag zeer effectieve wapen de overige slachtoffers in 1.4 overs voor 6 runs. Edwin, Daniël en Menno vingen de restanten van het door het wapen aangeschoten wild wat uit de lucht viel met gemak en 85 all out na 25.4 overs zag er zeer eenvoudig uit voor de Zamigo's. Nu moet u overigens niet denken dat we als koningen aan het fielden waren. Er werden zeker 6 vangen gemist, waarvan 5 zeer eenvoudig. Of het nou de hitte was of het vele drankgebruik van de afgelopen dagen wil ik in het midden laten maar de echte scherpte miste gewoonweg. Het kan ook door de belachelijke broeken komen die we maandag hebben gekocht en aan hadden. Overenthousiaste fieldingacties zijn echter ook weer niet aan te raden kan ik u uit persoonlijke ervaring vertellen.
Wederom veel water innemen en een hamburgertje tackelen tijdens de lunch en hopen dat je hoog mag batten want anders kom je zeker niet aan de beurt met 85 om na te jagen. Floris en Hugo wisten zeker als openers dat ze mochten en ze deden zeer hard hun best om de rest niet aan de beurt te laten komen. Het opening partnership was 41 runs waard met Floris in brutaal goede vorm toen Hugo's paleis sneuvelde. Niets aan de hand, nog 45 runs met 9 wickets in de tas. Gastspeler Reinier Vos, een oud-HBS-er die met zijn familie een duikschool heeft op Bali en oorspronkelijk met zijn team tegen ons zou spelen vandaag was niet tijdig ingelicht dat zijn team niet kwam en hij had 2,5 uur gereden richting Udayana om te spelen en daarom lieten we hem met ons meedoen, batte op nummer 3 en dat was snel gebeurd. Nog steeds niets aan hand met 43 voor 2. Het circus begon toen echt goed. Floris bleek toch van vlees en bloed te zijn vandaag en 44 voor 3 was het resultaat. Frank zag bal 1 zeer goed, timmerde een boundary en kreeg verder alles in het midden van de plank. Tijd voor de rest om weer de legguards af te doen zou je zeggen tot het unieke moment dat Frank als een standbeeld bleef staan (enkele overenthousiaste Balinezen stonden al klaar om hem een gele doek om te doen) op een bal buiten leg. Dat wordt een duidelijke wide hoorde je hem denken. Vanaf de non-strikers end zag dat er ook zo uit en de blik van ongeloof die Frank een halve seconde later op zijn gelaat had was werkelijk onbetaalbaar om te zien toen hij de death rattle achter zich hoorde. Het geheel zag er zeer suf uit, maar intussen wel 49 voor 4 na deze wereldbal. Niet bekend is of het een oneffenheid in de pitch was of dat we hier op een nieuwe Shane zijn gestuit.
Menno kwam om de orde op zaken te stellen en runde geïnspireerd tussen de wickets met Jeroen. Zijn wekelijkse teamgenoten zagen echter al de voortekenen dat de bal die op dat moment komen ging met een scheef bat richting deep mid wicket gemikt zou worden. Dan moet je die bal wel raken en dat gebeurde dus niet, 61 voor 5 en dan nog is er niets aan de hand. Ronald was nummer 7 en dan zou de pot toch uitgespeeld moeten zijn zonder enig ander verlies van wickets. Hij bleek zo enorm gefixeerd te zijn op het maken van zijn eerste run op Balinees grondgebied dat hij alle ballen perfect recht richting fielders sloeg. De Red Ants waren al de hele tijd goed aan het fielden moet gezegd worden. Jeroen stond er als nummer 4 nog steeds, had het gehad met de suffe dismissals en besloot wat meer tempo te gaan maken. Een losse bal ging ruim over het scorehuisje voor zes en ook de singles en byes werden goed meegepakt. Ronald maakte uiteindelijk toch zijn run en sloeg bevrijd van druk prompt de bal hoog de lucht in, wederom recht op een fielder die geen fouten maakte. 73 voor 6 maar met nog slechts 13 runs en Daniël, Jelger, Edwin en Willem achter de hand zou het geen probleem mogen zijn om deze runs af te tikken. Daniël en Jeroen renden als gekken tussen de wickets tot het moment dat Jeroen een yorker niet goed verwerkte met de stand op 81. 5 runs nodig en 2 oude bekenden van elkaar aan bat.
Dat de velden op Bali pittoresk zijn is al onder het voetlicht gebracht in een special. Dat de afstand tussen de wickets in dit kader niet altijd goed wordt uitgemeten is begrijpelijk. Oude creases willen nog wel eens op het graswicket staan, die niet geheel gelijk lopen met de in die wedstrijd geldende crease. Daniël miste een keurige bal en stond, dacht hij, in zijn crease en oefende zijn schot nog eens. Dat hij feitelijk buiten zijn crease stond werd door de wicketkeeper en langs de kant door een kudde Zamigo's opgemerkt. De wicketkeeper gaf Daniël echt alle kans om zijn fout te ontdekken, maar na een seconde of 4 werd het de jongen terecht teveel en daar ging het wicket. Daniël begreep het nog niet maar de opgestoken vinger van Joop was onverbiddelijk. Nog steeds zijn de meningen verdeeld over wie er nou het meest belachelijk is uitgegaan op tour, Frank of Daniël. Gedacht wordt om op de website van de Zamigo's een poll te openen om een breed spectrum van opinies te verkrijgen over dit onderwerp. De commissie afpersing bleef intussen maar druk schrijven. 81 voor 6 ineens 81 voor 8 en de spirit bij de Red Ants zat er al een aantal overs goed in. Deze spirit werd wreed gedoofd door een volledig zijn eigen spelletje spelende captain, die de eerste bal glorieus miste maar de tweede voor zes over het hoofd de tent uitblafte. Een wedstrijd die na de eerste innings geen wedstrijd zou mogen zijn maar het toch werd.
De schooljeugd heeft een prachtig dagje uit gehad met deze wedstrijd, veel geleerd en volgens mij hebben wij als Zamigo's ook wat geleerd vandaag. Het meisjesteam langs de kant heeft bij een hoop spelers een plekje in het hart veroverd door als zeer enthousiast publiek voor ieder wicket, viertje, zesje en goed spel op een leuke manier luidruchtig te supporteren.

Gianyar Red Ants vs The Zamigo's 9 november

Gianyar Red Ants:

Batsman	How out	Bowler	Total	4's	6's
Yeri	run out	(Jeroen)	15		1
Arimbawa	Bowled	Jeroen	0		
Dede	Bowled	Jelger	1		
Joni	Bowled	Edwin	15		
Wayan	c Jelger	Willem	2		
Edi	c Daniël	Edwin	16	2	
Zack	c Hugo	Edwin	4		
Biyu	not out		5*		
Oki	c Edwin	Floris	4		
Gung Ayi	c Daniël	Floris	0		
Indrawan	c Menno	Floris	2		

Extra's: Byes -, Leg Byes -, Wides 20, Noballs 1
Total **85** **a.o**

Fall of wicket + outgoing batsman
5/2, 9/3, 27/1, 30/5, 62/6, 63/4, 69/7, 81/9, 83/10, 85/11

Bowling:

Bowler	Overs	Maidens	Runs	Wickets
Jelger	4	1	8	1
Jeroen	3	-	9	1
Menno	5	-	10	-
Willem	4	-	22	1
Edwin	4	-	11	3
Frank	4	1	19	-
Floris	1.4	-	6	3

Zamigo's:

Batsman	How out	Bowler	Total	4's	6's
Floris	c Yeri	Wayan	28	4	
Hugo	Bowled	Wayan	10	2	
Reinier	Bowled	Wayan	0		
Jeroen	Bowled	Yeri	26	1	1
Frank	Bowled	Indrawan	4	1	
Menno	Bowled	Yeri	2		
Ronald	c Edi	Yeri	1		
Daniël	run out	(wk)	1		
Jelger	not out		0*		
Edwin	not out		6*		1
Willem	dnb				

Extra's Byes 3, Leg Byes 2, Wides 3, Noballs 1
Total **87** **for 8**

Fall of wicket + outgoing batsman
41/2, 43/3, 44/1, 49/5, 61/6, 73/7, 81/4, 81/8

Bowling:

Bowler	Overs	Maidens	Runs	Wickets
Wayan	6	2	11	3
Gung Ayi	3	-	25	-
Indrawan	4	-	14	1
Zack	6	1	22	-
Yeri	5	-	10	3

Hugo molesteert jeugd

Op brute wijze heeft Hugo een jeugdige opponent letterlijk het ziekenhuis ingeslagen. Op een duidelijke no-ball probeerde Hugo een glorieuze zes te timmeren, edoch zijn schot (een edge) kletterde recht in het gezicht van de wicketkeeper. Deze had een bril op en dat gaf een forse consternatie. De stukken glas stonden in zijn wenkbrauw.

Ronald pleegt coup als tourdokter.

Dit was een teken voor Ronald om een coup te plegen en met zijn eigen EHBO-kitje richting de plaats van de daad te begeven. Een eerst zwaar verbouwereerde en daarna zwaar geagiteerde Menno greep nog tijdig in en de diagnose was dat de jongen zo snel mogelijk richting ziekenhuis moest om de wond schoon te laten maken en te hechten. Gelukkig bleek de schade totaal mee te vallen, hij is buiten een lichte concussie wel een litteken rijker. Daar deze precies bij de wenkbrauw zit zal je deze echter niet zien.

Man-of-the-match uitreiking een duidelijke zaak

De bedienende man in het restaurant begreep er niet veel van, ineens zat in de koker voor de servetten een houten fallus met flesopener. Je moet deze toch ergens kwijt als je dat ding op korte termijn nodig hebt in een schone staat. De uitreiking was voor de vorige man-of-the-match echt zeer makkelijk, de trofee kon uiteraard slechts aan 1 persoon uitgereikt worden en dat was Floris.

Zamigo speelt Bogo

Meerdere malen heeft een van de Zamigo's bewezen veel beter bongo te kunnen spelen dan de gemiddelde Balinese Harrie die dat instrument bezit. Tot groot vermaak van de overig aanwezige Zamigo's wees eerder genoemde Zamigo de eigenaar van de bogo vriendelijk doch direct zijn plek in de hoek en gaf een weergaloze show ten tonelen.

Floris ook na de wedstrijd in grootse vorm

De presentatie voor de Red Ants werd groots opgezet, mede als dank voor het op relatief korte termijn kunnen spelen. Floris leidde de procedure in zeer goede banen door al direct een handdoek aan de captain van het damesteam cadeau te doen. Jonge bowler Wayan, voor de 16 jaar die hij was een uitstekende speler, kreeg voor zijn 3 wickets een wedstrijdbal. Petten vlogen links en rechts de deur uit en het toppunt was duidelijk het roze tourshirt welke aan Yeri werd gegeven. Op Bali draag je als man zeker geen roze, zijn discipelen lachten hem in ieder geval knaterhard uit toen hij het klei-

nood moest aantrekken (onder zachte drang van 5 Zamigo's). Floris bleef maar mooie dingen zeggen, leuke grappen maken die de jeugd goed begreep, het Engels is namelijk niet heel denderend van ze, en het eind van het verhaal was dat toen hij klaar was met oreren vrijwel alle kinderen hem om een handtekening vroegen omdat ze dachten met een

bekende Nederlandse komiek te maken te hebben. Wij kregen een beeldje van Ganesha (zonder doek) welke waarschijnlijk binnenkort te bewonderen valt in Scheveningen.

Eten en drinken

Helaas ben ik de naam van de tent vergeten, het begon in ieder geval met Warung (maar daar begint zowat alles qua winkels mee op Bali) en er zijn twee zaken van aan de zuidwestkust van Bali. In Kuta is een relatief klein restaurant waar een paar

Zamigo's maandag wat lichte snacks hebben gegeten, het grote restaurant waar we dineerden ligt in Semmiyak. Het idee is echt geweldig, je denkt dat je een restaurant binnenloopt, maar feitelijk betreed je een carrévormige binnenplaats, waar een zijde bestaat uit rustbanken en een muur van groen, twee zijden van de binnenplaats bieden ruimte aan diverse kleding- en boekwinkels en de achterzijde is het binnengedeelte van het restaurant. Het staat zeer goed bekend en het was dan ook lastig om plekken te vinden.
De filosofie van het management is dat je echt alles kan eten al naar gelang je wensen. Wil je meer een tapas idee dan kan dat, wil je veel eten dan bestel je gewoon wat meer gerechten van de kaart. De prijzen van de relatief kleine gerechten liggen tussen de 20.000 en 40.000 roepie, de grotere gerechten liggen tussen de 60.000 en 120.000 roepie. Diegenen die zich aan vooral Japanse gerechten te buiten willen gaan betalen meer. Je kan het zo gek en duur maken als je zelf wilt. Menno was vanavond commissaris veel gerechten bestellen en deed dat met zoveel verve dat echt iedereen meer dan genoeg had, in het begin ging de hele tafel nog als piranha's op het eten af, een kwartier later kon niemand meer iets fatsoenlijks uitkramen wegens overvolheid. Het had een beetje het idee van de sketch uit Monty Python's meaning of life waarbij John Cleese nog een dinnermint in een overvolle Terry Jones duwt en deze vervolgens plodeert. Mede de oorzaak van deze eetorgie was de meer dan voortreffelijke smaak van de gerechten.
De al prachtige ambiance werd versterkt door oude prenten in het restaurant die onze (over)grootvaders daar nog hebben gemaakt en door een aantal prachtige dames die aan belendende tafels zaten. Een fraai exemplaar uit Nederland gaf ons niet zoveel aandacht, de jarige Française aan de tafel naast ons vond de aandacht die we haar gaven wel erg leuk.
Al met al een hoogtepunt op Bali culinair gezien. Een verplicht nummer als u naar Bali gaat anders bent u niet geheel scherp in de bovenkamer of heeft u geen smaak. De bediening krijgt niet de volle waardering, deze was goed maar tegen het geweld waar wij mee op het eten aanvielen en als een stel wilden tekeer gingen zou niemand opgewassen zijn.
Indicatie: Prijs ++, ambiance ++, kwaliteit ++, bediening +.

Drinken: Vanuit Semmiyak zaten we aan de verkeerde weg om naar de mooie uitgaansgelegenheden van dit dorpje te gaan. We zaten al vlak bij Kuta en besloten om eens naar een tent te gaan die Jelger en Daniël al een keer bezocht hadden namelijk de Maccaroni. Deze lag op ongeveer 100 meter van de MBarGo, zodat we een verzekering hadden voor een aardige uitgaansavond. De Maccaroni ziet er vrij futuristisch uit en was leeg. De zeven man die daar dan ook van ons zaten waren voor het personeel zeer interessant want dat kon nog wel eens omzet betekenen. We vonden het na een biertje wel genoeg daar, de muziek stond te hard en er waren geen mokkels. Wellicht dat als het toerisme weer hard aantrekt (we zaten wel in het slappe seizoen moet gezegd) deze tent ook weer vol zal zijn. Linea recta naar de MBarGo dus. Jelger had nog geen bier ingenomen daar hij een conferencecall moest maken met Nederland, welke om 18.00 uur Nederlandse tijd zou zijn. U kunt zich voorstellen dat dat niet fijn is als je dan op Bali bent, want je moet om 01.00 uur in de nacht zaken doen in een luidruchtige bar. Een andere Zamigo stond intussen hard te integreren met een meisje dat letterlijk vrijwel niets om het lijf had. Deze heette Aïda en dat behoefde uiteraard een glijerige uitleg, een Zamigo is immers een alom gerespecteerd erudiet, waar deze naam onder meer voor gebruikt is. Ze vond het prachtig om met een Nubische prinses vergeleken te worden en had nog nooit van Verdi gehoord. Ze kon ook uitstekend dansen. Intussen was de profi ook weer in da house en was helemaal op haar toppunt (niet haar hoogtepunt want die daad gebeurde nou ook weer net niet). Ze had zes Duitsers om zich heen en werd ze hard op de bar gezet om daar helemaal uit haar dak te gaan. Daarna is ze niet meer gesignaleerd die avond, waarschijnlijk door een communicatief misverstand rondom de vraag of ze wel eens een Bratwurst gegeten had. Dit waren overigens echte Duitsers, diegenen die we als Duitsers aanmerkten bleken toch wel zeer goed Nederlands te spreken. Alleen Edwin zag het verschil, maar die heeft elk jaar minimaal 5 maanden training in visueel nationaliteiten bepalen.
Zo rond een uur of vier besloten de drie overgebleven Zamigo's naar het hotel af te zakken. Aïda was op dat moment al naar de Double 6 vertrokken en we bleken een tourgenoot kwijt. Deze was niet mee met haar en met wie hij wel mee was weten we niet. Terug naar het hotel en dan denkt u dat het voor die nacht wel afgelopen was. Niets was minder waar en aangezien het technisch volledig op de donderdag plaatsvond is wordt hierover dan ook op 10 november gerapporteerd.

SPECIAL: Strand

De stranden op Bali zijn zeer multifunctioneel. Een setje korte richtlijnen van wat je mogelijkheden zijn en je succeskans hierop volgt hier:
Luieren c.q slapen: Nihil. Je moet constant op je qui vive zijn om de vliegen, muggen, zwerfhonden en verkopers van je af te slaan. De eerste drie vanwege enge ziektes, de vierde wegens de hoge irritatiefactor.

Zwemmen: Positief. Indien er niet op die locatie aan enige vorm van surfen gedaan wordt dan is het zeer goed mogelijk. Ga niet te ver de zee in zonder je visakte mee te nemen want als de polisi (zo heten de dienders, van wie zouden ze het woord hebben) merkt dat de vissen bijten, en dat doen die beestjes graag, gaat je dat een hoop roepies aan steekpenningen kosten.
Eten en drinken: Uitgebreid getest door de gehele groep en absoluut uitvoerbaar. Elke dag zaten we wel op het strand ons vochtpeil in stand te houden. Eten is ook zeer aan te raden, om een onduidelijke reden komen zwerfhonden dan niet in de buurt.

Strandsport: Goed mogelijk. Vooral op de stranden bij Semmiyak zijn ruime mogelijkheden voor beachvolleybal, beachvoetbal, beachrugby en beachcricket. Op het strand bij het hotel werd wel wat gevoetbald op de vloedlijn, het kon daar ook alleen het zag er niet uit.
Womanisen: Weinig mogelijkheden. Het is meestal of een westerse cellulitishoop en/of te oud en/of gewoonweg niet mooi. Balinese meisjes zijn niet veel op het strand te vinden.
Massages: Grote kans dat je dit kan scoren, van een zeer goedkope voetzoolreflex tot een relatief goedkope full body massage. In hoeverre de erogene zones ook middels de handbewegingen opgewreven worden is niet getest. Face down werkt het het beste want dan zie je de relatief lelijke kop van je masseuze niet (zie womanisen).
Shoppen: Altijd en hoogfrequent. De stranden zijn werkelijk bezaaid met verkopers van allerlei allooi die proberen om alle kraaltjes, spiegeltjes, horloges en

Lees verder op pagina 10

Vervolg SPECIAL Strand

kleding in ruil voor geld aan ons terug te geven die hun voorouders vroeger van onze voorouders hebben gehad toen de kolonisatie op zijn hoogtepunt was en we deze junk gaven aan dorpsbewoners in ruil voor land en plantages.
Verder zijn populair beeldjes, doeken (ja, indien gewenst ook voor de beeldjes), 'merk'kleding en houten muziekinstrumenten. Zo waren de houten fluiten erg populair bij ons.

Muziek: Hoge waarschijnlijkheid. Vanuit de pizzacabine klonk iedere dag dezelfde cd met the beach boys, Pat Boone met zijn onvermijdelijke love letters en nog meer van die golden oldies die je na een half uurtje zat bent. Live muziek is minder vaak aanwezig. Op het strand van Jimbaran is het niet te vermijden bij je eten en met de tekst van het lied wordt vrij liberaal omgesprongen. Een mooi hoogtepunt was echter de band die we woensdag bij onze vaste hangplek bij de pizzacabine hadden, deze konden nog enige Mexicaanse liederen ten gehore brengen, zeer tot genoegen van de meer traditioneel ingestelde Zamigo, tulpen uit Amsterdam bleef tekstueel hangen op de openingszin en verder speelden ze best wel lekker, alhoewel deze bongospeler ook niet vrijuit ging na een intermezzo van Joop.

Drinken: Wederom werd Semmiyak uitgekozen voor drinken. De Paperazzo werd bezocht en veel mixdrankjes werden ingenomen. Ook de Double 6 mocht het genoegen weer smaken om illustere Zamigo's te herbergen. De hoeveelheid drank op deze avond genuttigd was enorm, het schandalige effect hiervan was ook duidelijk te merken op vrijdag. Wat er verder precies gebeurde op het gebied van dames is niet geheel duidelijk.

Het weer:

Zonnig, 35 graden.
Weersverwachting voor morgen: idem.

Boetes:

De commissie afpersing heeft de volgende tripgangers beboet wegens de volgende vergrijpen:
Niet aanwezig zijn bij de wedstrijd: Robbert, 60.000 roepie bij verstek.
Niet meer aanwezig zijn op tour: Taco, 60.000 roepie bij verstek.
Pre-minded batten: Menno, 20.000 roepie.
Coup plegen voor tourdokter: Ronald, 40.000 roepie.
Heel erg droevig uitgaan en de voorzitter controleren omtrent prijzen van drank: Frank, 60.000 roepie.
Het dragen van rugby/voetbalkousen onder een korte broek: Ronald en Jeroen, beiden 40.000 roepie.
Ook heel erg droevig uitgaan: Daniël, 40.000 roepie.
Vang claimen en missen als een beginneling: Willem, 40.000 roepie.
Zesje om de pot uit te maken, maar zeer arrogant naar de kant lopen: Edwin, 20.000 roepie.
Luiheid tijdens het batten, in casu niet willen rennen op calls van battingpartner die nog op nul staat: Floris, 20.000 roepie.

Eten en drinken

Met vier tourgangers die een oud clubgenoot hadden getroffen en bij deze man gingen dineren bleven negen Zamigo's (eentje voelde zich niet zo goed) over om naar een aanrader te gaan die Floris had gekregen, zijnde de Hu'u in Semmiyak. De naam doet Japans vermoeden en dit vermoeden werd bevestigd toen enige aanwezige tafels op laag niveau waren met kussens erbij. De entourage was in alle opzichten zeer fraai, er lag een soort zwembad bij waar op een gegeven moment zelfs een toch wel aardig uitziende dame gebruik van maakte. De bediening was zeer scherp, 2 dames stonden constant post te vatten bij onze tafel. Als je aanstalten maakte om je biertje bij te vullen dan had zo'n moppie al direct de fles in haar prachtige handje. Het eten was voortreffelijk. Grote klasse. De kaart had zowel streek- als westerse gerechten op de kaart of een combinatie hiervan. Duidelijk beter over nagedacht dan die tent waar we maandag zaten. De prijzen zijn er dan ook naar, het is zeker geen lowbudget restaurant. De Hu'u is zeker een bezoek waard, trakteer uzelf en neem de voedselprijzen voor lief. Bestel bij uw diner vooral een lekker biertje.
Indicatie: Prijs -, ambiance ++, kwaliteit ++, bediening ++.

10 november

TOURTRADITIE OOK DIT JAAR IN STAND GEHOUDEN

'Het bootje van Akkerman'

Daar de donderdag een hiaat liet zien qua activiteiten, besloot de captain in het kader van de teamspirit (en zo eenieder scherp te krijgen voor de laatste wedstrijd op vrijdag) een bootje te huren. Op maandag was een groepje al met dit schuitje een tocht gaan maken langs de zuidwestkust van Bali en werd er direct voor de donderdagochtend alles vastgelegd. Vanaf woensdagmiddag werd de druk fors opgevoerd bij de tourgangers om vooral aanwezig te zijn bij dit magnifieke evenement, de represailles bij afwezigheid die in het vooruitzicht werden gesteld waren afschrikwekkend. De meer avontuurlijke geesten in het gezelschap (diegenen die het de avond ervoor tot in ieder geval 04.00 uur vol hadden gehouden) namen dan ook een fors risico door niet voor 12.00 uur uit bed te komen. Het risico was meer dan gerechtvaardigd genomen daar bij het naar het strand wankelen een grote groep Zamigo's werd waargenomen die allemaal keurig op tijd naar hun bedje waren gegaan en daar griezelig wakker op hun eigen wijze niets aan het doen waren. Bij navraag hoe de boottocht was geweest kwam de oneliner van Menno die alles in één klap duidelijk maakte : "het was een bootje van Akkerman". De uiterst contente langslapers zijn vervolgens met een gerust hart aan het strand verder gaan dromen over het bezitten van een Balinese harem.
Wat was er gebeurd? Edwin belde om de puntjes op de "i" te zetten voor de tocht langs de kust en de schipper ging moeilijk doen over de prijs. Dit is natuurlijk geen manier van doen en na wat gedoe bleek dat de boot niet zou komen. Het enige wat we kunnen bedenken is dat Rein Akkerman op een of andere duistere wijze iets met deze annulering te maken heeft. Onbetaalbaar is en blijft echter dat op de dag dat er helemaal niets van te voren ingepland was en ter plekke iets geregeld werd het hele feest niet doorging. Een tourtraditie die ook deze keer weer in stand gehouden is. Hulde aan Akkerman!

Brakke taferelen in de lobby om vier uur 's ochtends

Het kon natuurlijk niet uitblijven dat de integratie met de Balinese meisjes naar intens fysieke interactie zou escaleren. De drie Zamigo's die in de MBarGo hun teamgenoot niet meer konden vinden wisten dan ook genoeg, de vermiste kon niet anders dan al in het resort zijn en zeker niet alleen. Gerustgesteld togen de heren naar het resort en, zoals het vrienden betaamt, poogde de kamergenoot van de vermiste voor één nacht een aparte kamer te boeken, natuurlijk op kosten van voorgenoemde vermiste. Je wil tenslotte geen spelbreker zijn als je kamergenoot bezig is met mooie dingen en je wordt zelf ook nogal onrustig op het hormonale vlak mocht je je in de kamer bevinden waar de daad gebeurt. Nou waren de heren niet in een zeer scherpe staat en de baliemedewerker van het hotel begreep niet direct waarom er ineens een extra kamer nodig was voor een nacht. Dat bleek maar goed ook toen de vermiste ineens opdook uit een taxi en vroeg of we nog zin hadden om naar de Double 6 in Semmiyak te gaan. Een geagiteerde kamergenoot die, behalve dat hij al een keer of zes vruchteloos had gebeld in verband met de situatie, echt in tien minuten de noodzaak voor de extra kamer uitgelegd had en er net uit was met de receptie zag zijn twee drinkmaten gillend van de lach richting kamer gaan. De vermiste had in een andere bar wat met het moppie gedronken en meer niet. De kamergenoten zijn inderdaad nog wel richting de Double 6 gegaan om het zojuist gebeurde tafereel eens grondig te analyseren. Daar troffen ze een teleurgestelde Aïda die bedroefd vroeg waarom de heren haar geprognosticeerde Radames niet hadden meegenomen, maar deze gozer was intussen aan het dromen dat hij de hertog van Mantua was (Rigoletto). Een themanachtje Verdi mag je immers niet van een opera af laten hangen. Zo rond half zeven waren de kamergenoten weer terug in het hotel en weer bleek dat er geen extra kamer nodig was.

Aeyelts Averink en van Lent spelen gelijk

Daar Frank en Robbert het boottochtje in het water zagen vallen en het golfvirus bij deze heren schaamteloos woekerde in hun lichaamscellen besloten de heren een golfbaan op te zoeken die relatief dicht in de buurt van het resort lag. Ook dit is een zeer bekende baan waar ook nog wel eens professionele toernooien plaatsvinden. Nick Faldo heeft het baanrecord met 63 slagen.
Onze golfers hebben wel wat meer slagen nodig gehad. In natuurlijke getallen gezien versloeg Robbert zijn opponent met speels gemak (108 tegen 122 slagen), maar volgens Frank bestaat een systeem wat je handicap meeneemt zodat je, ondanks grote krachtsverschillen, een ander soort wedstrijd in je wedstrijd kan spelen. Het komt er op neer dat als je een par 4 hebt en een speler een fors lagere handicap dan de ander heeft je een soort bonuspunten kan toekennen aan het aantal slagen dat je boven par haalt. Slaat de sterkere speler bijvoorbeeld de bal in 5 beurten in de hole dan krijgt hij 1 punt. Doet de zwakkere speler dat ook in 5 beurten dan krijgt hij 2 of zelfs 3 punten. Allemaal heel arbitrair en is zoiets als de Duckworth-Lewis methode bij regen in cricket. Frank claimt nu de overwinning (25-24) op deze punten en zegt dat hij heeft gewonnen. Laten we het op een politiek correct gelijkspelletje houden en je kan maar beter cricketen.

Winckel krijgt kurk op de neus

In absentie van de commissaris Wijnen pleegde Willem een coup en bestelde 5 flessen. Op de kaart zag hij immers staan: red wine, 95.000 rupiah (8,10 euro) en white wine, 70.000 rupiah (5,95 euro) en. Hij dacht, mooi, dat is billig. Dat wordt volgende keer toch een betere leesbril opzetten, want het bleek de prijs per glas te zijn en dat stond er ook vrij duidelijk boven. De prijs per fles was dan ook navenant afgerond naar 6 glazen uit een fles en met 2 flessen witte wijn en 3 flessen rode wijn heb je een aardige financiële aderlating.

Zamigo met tiet gesignaleerd

Op Bali is het natuurlijk altijd oppassen wie je tegen het lijf loopt en zeker na zonsondergang. En daar voor alles moet worden betaald en het geld in diverse coupures te verkrijgen is, loop je meestal met een dik pakket op zak. Dit gold zeker voor onze fiscus. Hij was de enige dit alles voor de gehele groep betaalde en dus ook de enige Zamigo met een tiet met geld wel te verstaan. Dat hij zijn functie naar alle behoren heeft vervuld, mag voor zich spreken.

Het weer:

Zonnig, 35 graden.
Weersverwachting voor morgen: idem.

SPECIAL: Wijnen op Bali

Op de meest confronterende van alle drankdagen op tour een special over de wijncultuur op Bali. Deze cultuur is nog vrijwel volledig onontgonnen. Op Bali worden geen wijnen geproduceerd. Nochtans zijn er heuvels genoeg en is het weer ook niet al te beroerd. De Balinees is gewoonweg geen wijndrinker, je moet het doen met ersatz die ze uit rijst sleuren.
Dat betekent importeren, het uitmuntende Australië ligt vrij dichtbij en dat is toch wel een wijnland bij uitstek. Moet niet zo moeilijk zijn om aan te laten voeren. Dit is een misvatting. Waarom is ons niet geheel duidelijk geworden maar de aanvoer kent grote haperingen, blijkbaar wordt er niet voldoende aan smeergeld en steekpenningen betaald, en de totale afzet is te laag om het economisch goed rendabel te krijgen. Je betaalt voor de gemiddelde Jacob's Creek, een in Nederland niet echt heel prijzige wijn, al gauw omgerekend 30 euro per fles. Het hotel hield deze 30 euro vast, het restaurant van maandag was blaffend duur qua wijn, het prijsbeleid van de Hu'u van donderdag heeft ook al uitleg gehad en de overige restaurants die wijn op de kaart hadden zaten eveneens minimaal op 30 euro.
Een affront is dat wanneer de fles niet goed is door bijvoorbeeld kurk of botteljaar je deze wel gewoon op de rekening terugziet. Zoiets is blijkbaar gewoon. De commissaris wijnen had dit truc-

je gelukkig al direct op zondag door en vanaf maandag zijn zeer secuur alle opgedronken flessen geteld. Joop proefde ze allen eerst voor en bij bewezen bedorvenheid direct terug met de mededeling dat deze niet op de rekening mochten komen. Door deze preventieve actie zijn veel problemen voorkomen, daar we geen enkele retour gezonden wijn hebben hoeven af te rekenen.
Moraal: Neemt u een wijntje op Bali, bekijk eerst de prijs, proef de fles voor en tel uw geconsumeerde flessen. Santé!!

Boetes:

Doordat op geen enkel moment iedereen bij elkaar was kon de sessie niet gehouden worden. Er waren overigens vrijwel geen overtredingen, een sessie had dan ook van niet veel waarde geweest.

Voorzitter Zamigo's stelt diep teleur

Een veel gehoord gezegde is: 's avonds een vent, 's ochtends een vent. Helaas is geconstateerd dat het boegbeeld van de vereniging zwaar heeft gefaald door wegens overmatig inname beleid op de donderdagavond niet fris en monter op vrijdag aan de wedstrijd deel te kunnen nemen. Het was zelfs zo erg dat de persoon in kwestie het niet nodig vond om zijn bed uit te komen. Compleet aangedaan door deze verwerping bleken we niet meer in staat om een fatsoenlijke cricketwedstrijd te kunnen spelen. Zelfs de toespraak bleek teveel van het goede, waardoor Willem weer met succes een coup kon plegen en dit keer een terechte.

11 november

SPECIAL: Verkeer en vervoer

De Balinees gedraagt zich in het verkeer zoals hij in het leven staat. Hij blijft ijzig kalm. Voor een westerling lijkt het verkeer op een full contact chaos. Auto's en heel veel brommers/kleine motoren rijden kriskras door elkaar heen, baantje wisselen of nog even je rijtuig voor een andere zetten zijn gemeengoed. Niemand wordt kwaad op elkaar bij inschattingsfouten, ook een groot verschil met Europa en we zouden hier een voorbeeld aan moeten nemen. De kruissnelheid ligt meestal op een kilometertje of 35. Door deze lage snelheid en het gegeven dat veel straten een eenrichtingsverkeer kennen gebeuren vrijwel nooit ongelukken, ondanks de complete chaos. Wij hebben in ieder geval geen ongevallen gezien en dat is echt uniek. Rotondes mogen aan beide kanten genomen worden als er ruimte is en standaard wordt links gereden. De geschetste situatie betekent niet dat alle Balinezen goede rijders zijn.
Zo hebben we in diverse taxi's, vreemd genoeg vooral die met een offermandje, voor ons leven gevreesd. Langs kustwegen met 80 in het uur, in de nacht kan wat harder gereden worden, en dan even uitwijken voor een brommer. Rotondes anders nemen terwijl het stiekem toch niet kan, geremd wordt toch wel door de rest bleek later. In het begin van de week hadden we Johnny als standaardrijder naar het cricket, golf en op de cultuurtrip. Deze jonge jongen heeft vooral op dinsdag laten blijken dat schakelen en berg rijden niet zijn sterkste kant is. Dat niemand over zijn nek is gegaan is bijzonder, dat er geen zenuwattaques zijn geweest bij de Zamigo's in dit busje is een mirakel. Hij was gewoon niet zeker van zijn zaak. Op donderdag hebben we anderen ingehuurd toen Johnny ging miemelen over het huren van zijn busje voor de rest van de week. Andere chauffeurs waren iets beter, maar ook daar bleek dat de heuveltjes niet tot hun sterkste kant behoorden.
Al met al is het aan te raden om van taxi's gebruik te maken waar geen rieten mandjes in liggen en mocht u zelf een auto huren, pas u aan aan het rijgedrag, rijd langzaam en alert en wordt niet kwaad.

Intrigerende rosse buurt bezocht.

Op deze vrijdagavond kreeg de losse moraal de overhand in een cluster Zamigo's en gevraagd werd aan de chauffeur of hij ons naar de Balinese equivalent van de rosse buurt kon brengen, dat wil zeggen je weet van te voren dat alles wat daar rondhuppelt geld wil zien in ruil voor een herpescocktail en de stabilisatie van je hormoonspiegel. In de gewone Balinese uitgaansgelegenheden lopen ze ook rond maar daar heb je toch gelukkig ook vele gewone meisjes die leuk uit willen. De chauffeur wist grappig goed de weg naar de locatie.
De vleesmarkt was heel aardig opgezet. Je had in het midden van de toko een soort buut vrije plek waar de smachtende mutsen niet mochten komen. Je kan rustig zitten met een biertje om het strijdgewoel eens rustig in je op te nemen. Een slagveld mocht het zeker genoemd worden, kwam je te dicht bij de rand van de 'vrijplaats' dan werd je direct door minimaal 3 bloedgeile en op geld beluste gleufdieren over die rand gesleurd en in een kleine orgie aan stukken gescheurd. Mocht u zich per ongeluk in deze situatie bevinden en er is nog wat van u over na deze zware verkrachting dan moet u direct weer proberen om naar het veilige midden te gaan daar dan de lelijkere dozen gelijk een vlucht lammergieren op uw verse kadaver afkomen.
Na een paar biertjes heb je het allemaal wel gezien en kan je beter je geluk zoeken in een bar. Gelukkig zijn er onder de aanwezige Zamigo's geen slachtoffers gevallen en nee, de profi is niet in deze tent gesignaleerd.

ZAMIGO'S HARD ONDERUIT TEGEN UDAYANA

Onderschatting of vermoeidheid?

De derde wedstrijd van de week stond op het programma. De tegenstander was Udayana, meermalen Balinees kampioen. Wat late wijzigingen in het team en de toss werd verloren. Udayana besloot direct om te gaan batten en reeds in over 1 werd duidelijk waarom. Het wicket was zeer goed voor batten en de eerste over kostte 13 runs. Ook over 2 was prijzig. Het was met name Soni die ons in de beginfase de oren waste. Jelger kon in over 7 gelukkig ingrijpen, Joop claimde de vang en Raja kon naar de kant. Op dat moment stond de teller al op 52. De ons al bekende Yeri kwam en hij zette met Soni een partnership neer van 97 in vrij weinig overs. Alleen Jelger en Jeroen konden deze batsmen redelijk in bedwang houden, de andere bowlers kregen het heel zwaar te verduren. Menno raakte geblesseerd aan zijn schouder, waardoor hij niet lekker kon bowlen en na 2 overs hield hij het ook voor gezien. De 29 wides die we totaal weggaven hielpen ook niet echt, Udayana waakte echter om Jeroen voor wide te callen.

Joop bracht de doorbraak tot stand en Soni kon met een uitstekend gespeelde 75 runs (8x4, 1x6) naar de kant toen Jelger een prachtvang maakte. Yeri ging verder met Wayan en dit partnership was eveneens van substantiële hoogte in relatief korte tijd, 37 runs, totdat de goede 2e spell van Jelger hem verdiend het wicket van Yeri gaf, een vang op square leg van Jeroen. Frank had nog een goede bowlingspell aan het eind van de innings, hij ging voor slechts 14 runs in 3 overs weg, met de tegenstander die op dat moment in de hitting stage mag zijn. Een wicket was dan ook verdiend en deze kreeg hij ook. Marnix kwam sterk terug na in het begin groggy te zijn geslagen en hij liet zien aan de Balinezen dat hij echt nog wel kon bowlen, het wicket van Wayan viel na weer een prachtvang van Jelger. 209 voor 5 na 30 overs is echter wel veel tegen. Het fielden van de Zamigo's was goed verzorgd, maar het battingwicket, het snelle veld en het uitstekende batten van Yeri en Soni kon met alleen fielden deze hoge tegenscore niet verhinderen. Wel moet gezegd worden dat ook vandaag een paar Zamigo's qua vangen niet scherp waren. De bowlingcijfers zien er schrikwekkend uit.

De inmiddels traditionele hamburger als lunch en het plan de campagne. 209 Is op een zomerse zaterdagmiddag in Nederland een fatsoenlijk totaal, maar op het Balinese gras is 209 een uitdaging. 7 Per over is de eenvoudige rekensom. Jelger werd met Wouter ingestuurd om hier een gooi naar te doen. Voor Jelger duurde de innings kort, 1 run voor Jelger en 6 runs totaal. Daniël's verblijf in het midden duurde eveneens niet lang en hij kon runloos weer naar de kant. 7-2 En we waren al een aantal overs onderweg. Met het vallen van de wickets en het zuivere bowlen van Urip en Wayan was na 10 overs de totaalscore net boven de 20 runs. Dat betekent bijna 10 runs per over nodig. Wouter kon niet anders dan elke bal op zijn waarde beoordelen en de 8 runs die hij totaal maakte zijn geen goede afspiegeling van zijn uitstekende innings. Udayana was al bezig met goed fielden en alle vangkansen ook vast te houden, de eerste zeven batsmen van de Zamigo's gingen uit door vangen en ook de nummer 10 van ons werd gevangen. De vang waarop Wouter sneuvelde, op een prachtige square cut, was een pure reflex van de pointfielder en bijna even mooi als de vang die Wouter op zondag vasthield. 26 voor 3 en dat werd direct 26 voor 4 toen ook Ronald de bal de lucht in sloeg. Wel had hij in ieder geval de dubbele cijfers gehaald met 2 mooie vieren. Joop en Marnix stonden te batten en met de stand op 31 was het Joop die de bal het luchtruim instuurde, helaas niet hard en hoog genoeg en recht op een fielder af. Marnix deed hem dit direct na.

31-6 en dan is de pot feitelijk gespeeld met nog 16 overs te gaan. Op zo'n moment moet je de lichtere zijde van de wedstrijd bezien en kun je wat lol gaan trappen. Frank liet in dit kader wederom zichzelf tot de risee van de innings maken door zeer kalm een tweede run te lopen. Een licht verhoogde looppas richting danger end kon voortgezet worden naar de boundary toen hij op 2/3 van de run de bal het wicket ingestreept zag worden. 36-7 en het gevaar dat we met meer dan 150 runs op de broek gingen krijgen. Jeroen en Menno kregen vervolgens wat korte poep op zich af waar ze wel raad mee wisten, totdat Jeroen er eentje net niet goed op de plank kreeg en ook kon vertrekken; gevangen. Wel waren we de 50 runs gepasseerd. Menno kreeg de captain als medespeler op het gras vervolgens en ook dit battingpaar had animatiewaarde, vooral toen bleek dat Udayana wel degelijk vangenkansen liet vallen. Op 67 runs totaal sneuvelde het wicket van Menno, waardoor Willem in staat gesteld werd zijn eerste run op Bali te scoren. Edwin werd even later uitgevangen en 72 all out is het schandalige bewijs dat we of de pot zwaar onderschat hebben na 2 goede overwinningen of dat de geneugten van een week Bali een slecht effect hebben gehad op de geestelijke en fysieke gesteldheid van de Zamigo's.

Udayana C.C. vs The Zamigo's 11 november

Udayana C.C.:

Batsman	How out	Bowler	Total	4's	6's
Raja	c Joop	Jelger	18	3	
Soni	c Jelger	Joop	75	8	1
Yeri	c Jeroen	Jelger	44	6	
Wayan	c Jelger	Marnix	17	2	
Nengah	bowled	Frank	0		
Putra	not out		14*	2	
Suda	not out		3		
Melvin	dnb				
Putu	dnb				
Urip	dnb				
??	dnb				

Extra's: Byes 3, Leg Byes 1, Wides 29, Noballs 1
Total **209** **for 5**

Fall of wicket + outgoing batsman
52/1 149/2 186/3 187/5 204/4

Bowling:

Bowler	Overs	Maidens	Runs	Wickets
Edwin	1	-	13	-
Marnix	4	-	30	1
Jelger	6	1	20	2
Jeroen	6	-	24	-
Menno	2	-	19	-
Willem	5	-	48	-
Joop	3	-	28	1
Frank	3	-	14	1

Zamigo's:

Batsman	How out	Bowler	Total	4's	6's
Jelger	c Melvin	Urip	1		
Wouter	c Raja	Nengah	8	1	
Daniël	c Soni	Wayan	0		
Ronald	c Yeri	Putra	10	2	
Joop	c Melvin	Nengah	1		
Marnix	c Raja	Nengah	2		
Jeroen	c Suda	Nengah	10	2	
Frank	run out	(Wayan)	0		
Menno	bowled	Putu	9	1	
Edwin	c Soni	Suda	9	1	
Willem	not out		1*		

Extra's: Byes 6, Leg Byes 2, Wides 11, Noballs 2
Total **72** **a.o**

Fall of wicket + outgoing batsman
6/1, 7/3, 26/2, 26/4, 31/5, 31/6, 36/8, 54/7, 67/9, 72/10

Bowling:

Bowler	Overs	Maidens	Runs	Wickets
Urip	5	1	11	1
Wayan	5	1	8	1
Nengah	5	-	20	4
Putra	5	-	16	1
Putu	2	-	6	1
Suda	1.3	-	3	1

Eten en drinken

Eten: Het eetgedeelte van deze rubriek heeft voor deze avond een iets andere opzet. Een totale indicatie wordt niet gegeven en de nadruk ligt op de presentaties en interacties.
De vrijdagavond was al de gehele week vrijgehouden voor een diner met onze tegenstanders. We hadden de Gecko's en Udayana uitgenodigd voor een buffet in de lodge van Alan. Alan is een Brit die samen met Ian, een Australiër, cricket van de grond heeft getild op Bali. De lodge is een wat kleiner hotel in een gebied waar veel aparte vogeltjes leven. Als hotelletje is het populair bij de oudere toerist die echt voor rust komt en niet erg hard in de nacht aan de boemel wil. Charmant zijn de douches in de buitenlucht.

Eerst werd wat gedronken bij het zwembad, om vervolgens bij de hotelbar (tevens thuishonk van Udayana) door te gaan met de biertjes. Een ruim buffet stond vervolgens klaar en gezegd mag worden dat het eten zeer goed verzorgd was en smaakte. Bediening was er niet want dat was niet nodig. Tijdens het eten volgde de presentaties over en weer en de petten, handdoeken en

ballen vonden weer hun weg richting de Balinese en West-Timorese spelers. Willem hield het praatje en ook Frank kon wat mededelen. Joop hield uiteraard zijn openbare aanklacht tegen de zware misdrijven die dag gepleegd. Een dankwoord kwam van zowel Alan en Ian, die het fantastisch vonden dat we er waren en dat Bali in het algemeen en cricket in het bijzonder gesteund werden door onze komst in de moeilijke tijden die het eiland doormaakt. Ook Melvin bedankte ons voor de impuls die we aan het cricket gaven op deze manier. Wederom kregen we een beeldje om door de douane heen te smokkelen. Inmiddels hadden wij allen al het Udayana cricket shirt aangeschaft. Van deze partij moesten ze toch af zo te zien want er staat een foutje op, ze zijn een cricker-club i.p.v. een cricketclub.
In hoeverre u bij de lodge kunt eten als u er geen gast bent weet ik niet. Over de prijsstelling kan ik u ook niets vertellen. Wel kan de indicatie gegeven worden voor de ambiance en de kwaliteit van het eten, deze verdienen beide een +. Bent u op Bali, dan is het aan te raden om Alan te bellen of u daar kunt eten en hoeveel dat moet kosten.

Drinken: Voor de afwisseling werd de MBarGo maar weer eens bezocht. Op de vrijdagavond is dat geen echt goede keuze. Teveel platte Australiërs, de muziek staat harder dan de rest van de week en de atmosfeer was niet comme il faut. Al direct was een potentieel incident gesignaleerd. Twee lief uitziende Balinese meisjes zaten aan de bar en vlak daarbij stond een geilneef van een jaar of 50 heel ongegeneerd naar een van die meisjes te lonken. We hielden de situatie in de gaten, praatten wat totdat het andere meisje heel rustig tegen ons begon te praten over dat het leuk was dat er Nederlanders in de tent waren. Na een paar seconden daagde het ons dat ze in onze moerstaal had gesproken. Ze is met een Nederlander getrouwd, woont in de buurt van Roosendaal en heet Emilia. Ze was op familiebezoek en was nu met haar vriendinnetje gezellig uit maar dat gezellig was niet echt zo daar die geilneef nu wel heel dicht in de buurt kwam. Tijd om in te grijpen en Emilia ging aan haar vriendin uitleggen dat ze binnen twee seconden bescherming ging krijgen van een der aanwezige Zamigo's. Deze ging direct naast haar staan en na een half uurtje kreeg de geilneef pas door dat hij echt niets voor elkaar ging krijgen met die pisnijdig kijkende spierbundel naast zijn bedoelde slachtoffer. Een juiste inschatting van de situatie. We werden uitvoerig bedankt voor de protectie, het is als meisje erg moeilijk om uit te gaan op Bali daar een grote groep oudere mannen er van uit gaat dat alle meisjes voor geld alles willen doen. Hieruit blijkt dat het deurbeleid van Balinese kroegen heel hard te wensen overlaat. Je wordt gefouilleerd, maar idioten worden niet tegengehouden.
De avond liep ook na dit toneelstuk niet echt lekker, wel was een zekere Dewa plus vriendin anderhalf uur het middelpunt van onze aandacht. Inpakken en wegwezen naar huis was een juiste conclusie om een uurtje of drie.

Boetes:

De commissie afpersing heeft de volgende tripgangers beboet wegens de volgende vergrijpen:
Geven van het slechte voorbeeld en niet willen spelen: Floris, 60.000 roepie.
Slecht vangen: Willem, 60.000 roepie.
Niet dragen van tourshirts bij officieel diner: Floris en Jelger, beiden 60.000 roepie.
Heel slecht runnen en weer suf uit zijn: Frank, 60.000 roepie.

Het weer:

Zonnig, 35 graden.
Weersverwachting voor morgen: idem.

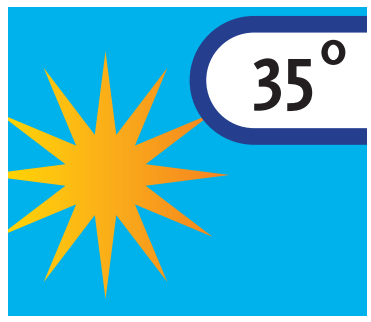

12-13-14 november

ZAMIGO'S STEUNEN BALI

Westdijk uitstekende diplomaat

De zaterdag kenmerkte zich door een gevoel van dankbaarheid aan Bali. Het klimaat, de meisjes, de vriendelijke mensen en het cricket passeerden de revue op deze dag van filosofie.

Bijna alle Zamigo's hebben de dag luierend op het strand doorgebracht met mooie gedachten aan de tour. Pas in de avond ging het feest dan ook werkelijk beginnen. Bij het eten werden we van te voren zwaar gefouilleerd en later bleek ook waarom.

Waar we zaten was de buurtent van waar in oktober 2005 de bomaanslag is gepleegd en op die locatie was een memorial aan de gang met de Balinese minister van toerisme als voorganger. Dat is vast een interessante meneer en we behoren toch op elke tour met een der lokale notabelen zieleroerselen uit te wisselen. Joop nam het voortouw en introduceerde zich terecht als belangrijk cricketspeler uit Nederland die Bali een prachtig eiland vond waar iedereen weer heen moest. Dat wilde de ambtenaar natuurlijk horen en we werden uitvoerig bedankt voor onze komst en de propaganda die we in Nederland gingen voeren.

De Balinese variant van SBS6 kwam vervolgens zo snel als een geilneef op een jong Balinees meisje afgaat richting onze tafel. Even gefilmd, wat gezegd en proost, we zijn een begrip op het eiland.

Steun Bali concreet gemaakt

Al een aantal jaar geleden is door een anonieme sponsor een bedrag beschikbaar gesteld, met als oogmerk het steunen van een project in een tourland. Tot deze tour waren plannen om dit potje aan te spreken niet gerealiseerd, maar op Bali bleek reden genoeg om het fonds te gebruiken voor het aanleggen van een betonnen ondergrond voor het wicket bij de school van Gianyar, waar de Red Ants normaal hun wedstrijden spelen. Nu kunnen ze bijna nooit normaal cricketen door het hobbelige veld, maar met het artificiële wicket is cricket het hele jaar mogelijk. Willem inspecteerde op zaterdag de omstandigheden bij de school en na overleg is besloten tot het concretiseren van de plannen voor de steun. In december is het al klaar en Taco zal toezicht houden op de volledige en juiste uitvoer van het project. Als het Nederlands team over een paar jaar van het Indonesisch team, bestaande uit vooral Balinese cricketers verliest, dan is dat onze schuld.

Boetes:

De commissie afpersing geeft vandaag iedereen een boete van 60.00 roepie. Al naar gelang het gedrag van de speler op tour kan deze boete afnemen.
Hugo: Fotograaf van de tour, ging niet geheel soepel, boete 40.000 roepie.
Jelger: Vrij aardig als boekhouder van de commissie afpersing, maar door wat gesjoemel blijft de boete 60.000 roepie.
Daniël: Een ongelofelijk goede fiscus deze tour. Heeft geen geld kwijt gemaakt, is niet in casino's beland, is niet beroofd en hield alles prima bij. Boete teruggebracht tot 20.000 roepie wegens stom uitgaan.
Jeroen: Heeft zeer enthousiast en goed gespeeld, speler van de week geworden. Constant geschrijf voor verslag irritant. Boete gereduceerd tot 20.000 roepie.
Marnix: Veel gedronken en weinig geslapen. Overdag bijna niet gezien. Boete blijft 60.000 roepie.
Taco: Uitstekend gespeeld maar vroegtijdig de tour verlaten. Boete gehandhaafd op 60.000 roepie.
Floris: Als voorzitter minder op de voorgrond getreden dan de bedoeling was. Is te hard aangepakt door commissie afpersing. Boete vervalt volledig.
Willem: Een prima organisatie van de tour doet de boete initieel vervallen. Een belachelijk optreden als ersatz-sommelier levert echter een boete op van 40.000 roepie.
Ronald: Als batsman mee op tour heeft hij eigenlijk diep teleurgesteld en gefaald. Boete blijft 60.000 roepie.
Frank: Heeft zich als bestuurslid zeer goed opgesteld deze tour. Zijn hoge golfgehalte spreekt echter in zijn nadeel. Boete wordt 40.000 roepie.
Robbert: Niet veel bij activiteiten aanwezig geweest om uiteenlopende redenen. Boete blijft 60.000 roepie.
Wouter: Probeert al de hele week net zoals op andere tours mokkels in te checken, maar weer niet gelukt. Boete blijft 60.000 roepie.
Menno: Zeer slecht gespeeld. heeft blessure gefaket. Wordt van hoge boete gered door uitstekend tourdokter te zijn geweest. Boete wordt 20.000 roepie.
Edwin: Zoals altijd het cement van de tour met uitstekende captaincy. De verloren wedstrijd echter zorgt ervoor dat een gedeelte van de boete blijft, 20.000 roepie.
Joop: Als spreekbuis van de commissie afpersing niet altijd rechtvaardig. Boete blijft 60.000 roepie.

Eten en drinken

Eten: Voor de tweede maal werd richting Jimbaran gereden om daar een visrestaurant op het strand te bezoeken. Deze was specialer dan die van een week eerder. Op het menu stonden kreeft, garnalen, mosselen en nog enkele andere vissen, voorafgegaan door saté, rijst en wat groente. De naam is me ontschoten maar het is de tent die naast het restaurant ligt waar in oktober de bom is afgegaan. Een bedienend personeelslid kon een wond laten zien die een rondvliegend stuk hout tijdens de explosie had veroorzaakt. Het restaurant ligt vrij ver richting het zuidelijke schiereiland van Bali. Ook hier kun je met je taxi zowat de keuken inrijden en ziet alles onder het dak er niet florissant uit. Wel zie je dat je vis vers is, de kreeften zagen er goed uit. Op het strand was de sfeer ontspannen en zag alles er fraai uit met een goed uitzicht op het schiereiland. Toen we doorkregen wat er naast ons gebeurde werden we toch even stil. De sfeer daalt dan toch even. Verder was de bediening ook hier prima, de kwaliteit zeer goed en de prijs was heel netjes voor het feit dat je kreeft krijgt. Wederom een restaurant wat het bezoeken waard is bij een verblijf op Bali.
Indicatie: Prijs +, ambiance +, kwaliteit +, bediening ++.
Drinken: Veel mensen gingen op stap zaterdag, de laatste avond op Bali verdient een klapper. Deze klapper kwam ook direct in de vorm van De Ja Vu (zo schrijven ze dat daar). Bij aankomst een vrij lege tent met wat slettenbakken dus de wat meer rusteloze heren wilden elders hun heil zoeken. Even nog je biertje opdrinken en op dat moment gebeurde er van alles. Een roedel oude Belgen met ongehoorde rotkoppen en overactieve hormonen kwamen binnen, intussen stroomde de tent vol met vooral dames die geld verwachtten voor hun diensten. Je kon zeer duidelijk zien dat ze die avond wilden verdienen. Twee wat oudere Zamigo's gingen hard aan de integreer en deze waren na een tijdje dan ook niet meer terug te vinden, de mokkels in kwestie waren tegelijkertijd spoorloos verdwenen. Voor de heren die kamergenoten van deze twee waren kon het dus nog wel eens een dichte deur worden in het hotel. Na wat heen en weer geloop om de aanvallen van de horde snollen te pareren kwamen we gelukkig eerst Dewa tegen, die het daar ook niet leuk vond en

even gepraat. Ineens waren we haar kwijt maar stond de groep zoals deze bekend was nog steeds in dezelfde samenstelling. Nu kwamen we aan de praat met een kippetje dat heel toepasselijk Hen heette, in combo met zusje. Ze gaven ons de verzekering dat ze voor het eerst in die tent waren voor een leuk avondje uit, ze vielen wel door de mand doordat ze vrijwel elke snol kenden in die tent (eh ja, die wonen bij ons in het dorp...). Hen + zus zagen er zeker niet onverdienstelijk uit en even werd nog wat gedanst. De meisjes vertrokken vervolgens met een auto en daar stonden we weer, kwetsbaar voor de avances van de bijna wanhopige veestapel aan sloeries. Een oudere Zamigo had inmiddels al een lange tijd contact met een juf, maar deze volgde ons keurig richting de Double 6, op drie minuten lopen van de De Ja Vu. We waren deze veemarkt gewoonweg zat.
Drie minuten lopen is niets, maar dat wordt zo om een uurtje of drie in de nacht uitgerekt tot zeker een minuut of tien. De De Ja Vu ligt aan het strand en rondom zijn voldoende struiken voor allerlei activiteiten. De Zamigo die nietsvermoedend zijn overvolle blaas op het strand ging ledigen werd, tien seconden nadat hij zijn lus tevoorschijn had gehaald, al benaderd door een knulletje die ook dat andere vocht wel even uit hem zou gaan sabbelen als hij dat lekker vond. Het toiletsysteem van de De Ja Vu was zo beroerd dat het strand wel een goede optie leek, maar nadat dit verhaal bekend was is eenieder toch maar braaf in de rij gaan staan. We moesten ons van deur tot deur het volgende voorstel maken van de situatie op de weg om 3.15 uur in de nacht. Afstand: 250 meter. Normale loopsnelheid: 5 km/h. Ergo, 3 minuten lopen. Fout.
3.15 uur: Loop naar buiten. Attaque van taxichauffeurs en brommerrijders voor vervoer. Minuut bezig om je hierdoor heen te worstelen. Nog af te leggen afstand: 220 meter.
3.16 uur: Net voorbij de taxichauffeurs staan sletten die zo slet zijn dat ze zelfs de De Ja Vu niet in mogen. Geen aandacht aan schenken, met zachte drang wegduwen. Nog af te leggen afstand: 190 meter.
3.17 uur: Op kruispunt van weg uitkijken voor maniakaal rijdende taxi's. Eveneens uitkijken voor de sletten van 3.16 uur die je nog proberen te achtervolgen. Nog af te leggen afstand: 160 meter.
3.18 uur: Donker stukje weg, goed opletten dat je niet per abuis van het asfalt afgaat om zo in de struiken een afgrijselijk kwartier te ondergaan. Intussen je maten in de gaten houden om hen te assisteren waar nodig. Nog af te leggen afstand: 130 meter.
3.19 uur: Hoeren van het type gratenpakhuis bevolken zijkant van de weg. Willen echt het laagste van het laagste doen voor je. Klampen in stereo aan je vast. Makkelijk op te tillen en in de struiken te deponeren. Maat van je helpen die er drie om zich heeft hangen en waarvan eentje zijn riem al heeft losgemaakt. Nog af te leggen afstand: 120 meter.
3.20 uur: Waarom weet niemand, maar verkopers van vooral sigaretten proberen afzet te vinden bij je. Negeren. Uitkijken voor de hoeren van 3.19 uur die nog in staat zijn om je te stalken. Nog af te leggen afstand: 90 meter.
3.21 uur: Roedel taxichauffeurs die het niet helemaal begrijpen vragen of je een taxi nodig hebt. Puur uit kift leg je uit dat je naar binnen gaat bij de bar, niet dat je er net uit komt. Nog af te leggen afstand: 80 meter.
3.22 uur: De eerste controlepost van de Double 6. Duurt even. Nog af te leggen afstand: 70 meter.
3.23 uur: Rust, wat een heerlijkheid. Bijna bij de entree. Nog af te leggen afstand: 10 meter.
3.24 uur: Wachtrij bij kassa. Entree kroeg kost 2x niets. Nog af te leggen afstand: 5 meter.
3.25 uur: Binnen. Kijken of iedereen is gearriveerd.
U weet nu wat u ongeveer kan verwachten. U bent gewaarschuwd. Gelukkig is bovenstaande beschrijving ons niet volledig overkomen.

In de Double 6 is het op zaterdagavond net de IT in Amsterdam. Een fors aantal nichten bevolkt de tent. Kijk uit met het oprapen van dingen op de grond vallen. Een troost voor ons was te vinden toen we Dewa aantroffen. Buiten Dewa waren nog meer meisjes aanwezig die wel benaderbaar waren. Je moet wel uitkijken, de ik-doe-het-alleen-voor-geld meisjes zijn hier een stuk beter vermomd. Na een half uurtje de zaak aankijken begon het integreren echt goed. Het gepeupel was afgeserveerd en maakte plaats voor de lekker uitziende moppies. Alle aanwezige Zamigo's waren bezig met goed projectmanagement. Dat resulteerde zo om een uurtje of zes en een bijna lege tent in een paar lastige situaties. Een Zamigo bleek spoorloos maar achteraf was deze keurig alleen naar het hotel gegaan zonder enige andere activiteit. Twee Zamigo's hadden meer problemen en dan vooral in de afrondingsfase van het project. Waar de een nog in de Double 6 zelf met relatief gemak de eindrapportage meedeelde aan het moppie bleek de andere al half meegesleurd naar een taxi. Dit verder uiterst soepele en prachtige project Elvira ging een lastig einde kennen, de Zamigo in kwestie kreeg buiten argwaan dat bij continuering van het project een hoge extra financiële impuls nodig was en dat ging hem te ver. Bij het voor haar vervelende eindrapport begon ze te muiten en zei dat ze haar tijd dus had lopen verdoen in die tent. Bewijs geleverd en veel plezier nog morgenavond.
Bij terugkomst in het hotel om een uurtje of half zeven bleken dat de kamergenoten van de verdachte heren uit de De Ja Vu een stuk minder scrupules te hebben dan diegene in de nacht van woensdag op donderdag. Gewoon naar je kamer en je ziet wel wat je aantreft. Het viel meer dan mee. Een prima besluit van een week nachtleven op Bali.

À LA CARTE RESTAURANT OSCARS
OSCARS
GEOPEND VAN DINSDAG T/M ZONDAG VANAF 17.00 UUR
TEL. 070 352 27 42
WWW.OSCARS.NL

Het vertrek van Bali en de thuisreis

Het moeilijkste moment van de gehele week was daar op zondag, we werden geconfronteerd met het einde van de tour en de lange reis naar huis. Op zondag werden langzaam tekenen van leven waargenomen van iedereen die die nacht op wat voor manier dan ook bezig is geweest. Voor twaalf uur gebeurde dan ook bijzonder weinig, daarna werd ingepakt om zo tijdig in te checken voor het vliegtuig naar Hong Kong. De mensen in het hotel werden vriendelijk bedankt voor hun perfecte service de gehele week en hun gastvrijheid en dat was het dan. De vlucht naar Hong Kong was nog wat onwennig voor de mensen, maar gaf wel de ruimte aan Floris om vier stoelen volledig tot zijn beschikking te hebben en zo heerlijk te slapen. De overigen hielden zich bezig met film kijken en een klein slaapje te doen. Er werd verrassend weinig alcohol besteld.
Een lange stopover in Hong Kong (kijk uit met het schandalige prijsbeleid op het vliegveld van Hong Kong qua drank!) laadde eenieder gelukkig op voor de lange zit naar Amsterdam. Na het eten in het vliegtuig naar huis stortte vrijwel iedereen in een diepe slaap, de meeste werden weer wakker toen we tussen Moskou en St. Petersburg waren. Dan heb je de grootste ellende al gehad en was het uitbrakken totdat we de contouren van Schiphol zagen. Om kwart over zes stonden we in een met kerstbomen versierde hal van Schiphol. De bagage duurde schandalig lang en op dat punt nam we afscheid van elkaar om op 10 december weer bijeen te komen bij Edwin. Een prachtige tour vond zijn besluit. Willem, bedankt!!

Dineren tijdens stopover

Een stopover is altijd een vervelend oponthoud, zeker op de weg naar huis. Om de tijd te doden besloten enkele Zamigo's daarom de plaatselijke Chinees om even voor 12 uur 's-nachts te bezoeken. Dat men daar niet blij mee is mag duidelijk zijn, maar het voordeel is dat je heel snel te eten krijgt. Tip: neem zelf wijn mee (te kopen in de taxfree shop).

de wijnwinkel & drankengroothandel
WEST-HOLLAND WIJNIMPORT BV
Symonszstraat 29-31 • 2584 CW Den Haag
T. 070 - 351 44 73 • www.west-holland-wijnimport.nl

Het weer van zaterdag:
Zonnig, 35 graden.

Het weer van zondag:
Zonnig, 35 graden.

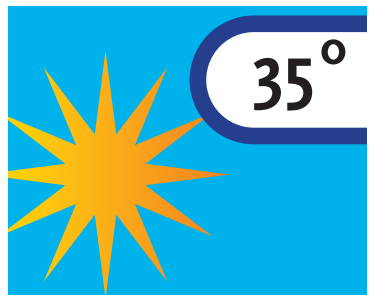

Het weer van maandag:
Bewolkt, 2 graden, kans op gladheid en nachtvorst.

goedinvorm©
grafische producties
www.goedinvorm.nl

- DE REDACTIE -

SPECIAL: Moppies

Dit onderwerp is door de hele week heen een Leitmotiv geweest. Veel is al verteld van wat er aan vrouwvolk rondloopt op Bali. Toch is het nodig om een categorisatie te maken van wat je kan aantreffen. Bij deze dus. Wanneer de nationaliteit niet specifiek wordt aangegeven is de nationaliteit Balinees.

Jonge meisjes: Staan meestal in kroegen. Uitkijken dat het geen travestieten zijn. Vraag naar leeftijd, laat het ze bewijzen. Relatief onschuldig. Geen dingen doen die als strafbaar aangemerkt kunnen worden.

Vrouwen ouder dan 35 jaar: Duidelijk te zien. Uitgewoond. Meestal als verkoopsters op strand. Mijden.

Australische toeristes (17<leeftijd<35): Dom en lelijk. Veel obesitas- en cellulitislijders. Vallen je niet lastig. Goed mee te integreren mocht je onverhoopt een mooie treffen. Dan wel uitkijken voor kerel die erbij hoort en het beroep van zijn voorouders uitoefent.

De profi: Uniek op Bali. Ze heeft een kleine neuspiercing. Gaat voor alles, staat in de MBarGo of de Double 6. Likt graag en niets is te gek. Niet heel verstandig om mee te praten, heeft geen tekst behoudens geef me een baco en ik kost veel roepies. Je merkt na onze beschrijvingen die in deze krant gemaakt zijn vanzelf dat zij het is als je ineens een tong in je oor voelt. Mijden is het verstandigst als je geen plannen hebt voor een dure kinky avond.

Leuke meisjes die gewoon een avondje uit willen en plezier maken: Ze zijn er. Echt. De situatie op vrijdag gaf het al aan met Emilia en vriendin, ook Hanny, Aïda en Dewa behoren tot de categorie. Deze meisjes hebben het heel lastig met alle geilneven die naar Bali gaan voor vieze dingen. Zijn veruit het leukst om mee te praten en te dansen. Zo lang mogelijk bij je houden.

Sletten, type De Ja Vu: Vrij opdringerig. Proberen alles om een conversatie met je te beginnen. Veel rondlopen in de kroeg is raadzaam om te kijken welk aanwezig vrouwvolk zich niet proberen op te dringen. Dring je daar zelf aan op.

Sletten, type MBarGo/Double 6: Verhullen vrij aardig dat ze slet zijn. Zien er meestal lekker uit. Sommige lukt dat heel lang (Elvira), anderen vallen na een kwartiertje wel door de mand. Dumpen als je geen geld wil uitgeven. Zorg wel dat je eerst wat lol maakt met ze.

Sletten, type rosse buurt/weg naar Double 6: Mocht u dit een aantrekkelijk prospect vinden dan kunt u daar voor behandeld worden. Hard wegrennen, in de veilige zone blijven van de rosse buurttent of optillen en in de struiken dumpen.

Andere westerse toeristes <35 jaar: Vrijwel niet gespot. Twee Zuid-Afrikaanse dames waren niet zo mooi maar wel leuk om mee te praten. Voor de rest niet gezien.

Resumé: Alles is mogelijk qua mokkels. Je moet heel erg scherp zijn met waar je mee bezig bent.